ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο Αθ. 47
Αριθμός Αδειας 203
4361

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ (Χ+7) ΕΚΔΟΤΩΝ

ΕΛΤΑ Hellenic Post

ΠΑΓΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΟ ΒΗΜΑ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΠΑΓΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ 121 - ΑΘΗΝΑ Τ.Κ. 112 51
Βραβείο Ακαδημίας Αθηνών

Ο ΠΥΡΓΟΣ ΤΟΥ ΠΕΤΜΕΖΑ (ΣΟΥΔΕΝΑ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ)

ΤΕΥΧΟΣ 150 ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2011 ΤΙΜΗ 5,00 €

ΠΑΓΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΟ ΒΗΜΑ

Τριμηνιαία Έκδοση
Της Παγκαλαβρυτινής Ενώσεως
Βραβείο Ακαδημίας Αθηνών
Ιδιοκτήτης – Διαχειριστής: Παγκαλαβρυτινή Ένωσις
Γραφεία: Πατησίων 121 Τ.Κ. 112 51 – Αθήνα
Τηλ. 210 82.36.040, 210 38.41.345 - Fax: 210 82.36.065
Αριθμός Βιβλίου σωματείων Πρωτοδικείου 142/1915
Αριθμός Νομαρχίας Αθηνών 18060
Α.Φ.Μ. 090110246 - ΔΟΥ ΙΓ΄ Αθηνών

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο
Γεώργιος Κοσμάς, Δικηγόρος
Πρόεδρος Παγκαλαβρυτινής Ενώσεως
Ζωοδόχου Πηγής 16, Αθήνα, Τηλ. 210 38.41.345

Συντάσσεται από Επιτροπή

Διευθυντής:	Σπυρίδων Πολυδώρου
Επιμέλεια Ύλης:	Γεώργιος Σακελλαριάδης
Μέλη Επιτροπής:	Α. Παπαϊωάννου
	Βλάσιος Σταθούλιας

Χειρόγραφα, φωτογραφίες δημοσιευόμενα ή μη δεν επιστρέφονται

Εκδοτική παραγωγή ΣΑΪΤΗΣ
Τηλ.: 210 34.76.090

Το Δ. Σ. της Π. Ε.
Γεώργιος Κοσμάς, Πρόεδρος
Αντώνιος Πετμεζάς, Αντιπρόεδρος
Δημ. Βαρβιτσιώτης, Γενικός Γραμματέας
Ανδρέας Χρυσανθόπουλος, Ειδικός Γραμματέας
Δήμητρα Κωνσταντινίδη, Κοσμήτωρ
Σπυρίδων Κατσιουλέρης, Επιμελητής
Κωνσταντίνος Κατσιάρης, Ταμίας
Ανδρέας Παπαδημητρόπουλος
Γεώργιος Σακελλαριάδης
Βλάσιος Σταθούλιας
Άγγελος Βαγενάς
Αναστασία Μπαλασοπούλου
Απόστολος Παπαδόπουλος
Απόστολος Παπαϊωάννου
Ελένη Φράνκε

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικού ετήσια	20 €
Εξωτερικού ετήσια	50 $

Διανέμεται δωρεάν στους Δήμους, τα Δημοτικά Διαμερίσματα, τα Σχολεία και τους Συλλόγους της περιοχής των Καλαβρύτων

Αριθμός βιβλιαρίου Εθνικής Τραπέζης της Π. Ενώσεως για τους επιθυμούντας να στέλνουν τις συνδρομές τους μέσω Εθνικής Τραπέζης
040/482015-05 (Κεντρικό, οδός Αιόλου)

Τιμή τεύχους 5,00

Περιεχόμενα

Ο Πρωθυπουργός Γεώργιος Παπανδρέου με τον πρωθυπουργό του Καναδά στα Καλάβρυτα 3
Η επετειακή εκδήλωση από την Παγκαλαβρυτινή Ένωση στην Ι. Μ. Μεγάλου Σπηλαίου και η βράβευση του Dr. Δημητρίου Σταθακόπουλου 5
Ομιλία Δημ. Σταθακόπουλου στο Μ. Σπήλαιο 8
Χαιρετισμός Αθανασίου Χρονοπούλου στο Μ. Σπήλαιο 10
Η παρουσίαση του βιβλίου του Ηλία Μαλεβίτη με τίτλο «Το χιούμορ και οι Έλληνες πολιτικοί» και το ετήσιο δείπνο του Αμερικανικού-Ελληνικού Ινστιτούτου (Α.Η.Ι.) στην Αθήνα 11
Η εορτή του Αγίου Νέου Οσιομάρτυρος Παύλου του εξ Αροανίας 12
Αρχή άνδρα δείκνυσι 13
Η συγκλονιστική ομιλία του συμπατριώτη μας από την Κλειτορία Υποστρατήγου ε.α. Δημητρίου Κούκουρα 14
Αφιέρωμα στα 150 χρόνια από την ομολογιακή κοίμηση του σύγχρονου αποστόλου της ρωμιοσύνης Χριστοφόρου Παπουλάκου 18
Η γνώμη του λαού!!! 20
Το Σοποτό... Η όμορφη κωμόπολη... 21
Κων/νος Κουκίδης. Ο αδικημένος και περιφρονημένος νεοεθνομάρτυρας 23
Η τοπική Αυτοδιοίκηση 24
Το λαογραφικό και ποιητικό έργο του Μεγακλή Γεωργακόπουλου 25
Οι Καλαβρυτινοί του Πειραιά τέλεσαν το μνημόσυνο για τον Παλαιών Πατρών Γερμανό στην Αγία Λαύρα 26
Καλαβρυτινά πένθη 28

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΘΕΡΜΗ
α) για την αποστολή τυχόν καθυστερημένων συνδρομών, από τους συνδρομητές του περιοδικού μας ΠΑΓΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΟ ΒΗΜΑ

Η δημοσίευση οιουδήποτε κειμένου στο Π. Β. σε καμιά περίπτωση δε σημαίνει ότι τούτο υιοθετείται από το Π. Β. και την Π. Ε. Την ευθύνη για το περιεχόμενο αυτού και την ακρίβεια και αλήθειά του έχει εκείνος που το έγραψε και το υπογράφει.

β) ΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΝΑ ΓΡΑΦΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗ ΜΙΑ ΣΕΛΙΔΑ ΚΑΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΔΑΚΤΥΛΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ
γ) Τα βιβλία που στέλνονται για κριτική απαραίτητα να είναι εις διπλούν.

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ ΤΟΥ ΚΑΝΑΔΑ ΣΤΑ ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ.

Η ΠΑΓΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΗ ΕΝΩΣΗ (Π.Ε.) ΣΥΜΜΕΤΕΙΧΕ ΣΤΗ ΣΥΣΚΕΨΗ ΠΟΥ ΕΠΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΣΕ ΥΠΟΜΝΗΜΑ - ΨΗΦΙΣΜΑ ΣΤΟΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ.

Την Κυριακή 29 Μαΐου 2011 ο Πρωθυπουργός Γεώργιος Παπανδρέου μετέβη στα Καλάβρυτα με τον Πρωθυπουργό του Καναδά Στίβεν Χάρπερ, που επισκέφθηκε τη χώρα μας και εξέφρασε την επιθυμία να προσκυνήσει στον τόπο, που θυσιάστηκαν οι Καλαβρυτινοί στις 13 Δεκεμβρίου 1943.

Σημειωτέον ότι ο εκπρόσωπος επικοινωνίας του Καναδού Πρωθυπουργού είναι Καλαβρυτινής καταγωγής, εγγονός της αείμνηστης Ευθυμίας Βάγια, γιός της κόρης της Γεωργίας και ο παππούς του Δημήτρης ήταν μεταξύ των θυμάτων του Καλαβρυτινού Ολοκαυτώματος. Της επίσκεψης, του προσκυνήματος και της περιοδείας στην περιοχή επακολούθησε πολύωρη σύσκεψη με τον Πρωθυπουργό της χώρας μας, σε μεγάλη αίθουσα του ξενοδοχείου «ΧΕΛΜΟΣ» στα Καλάβρυτα. Συντονιστές ήταν ο Περιφερειάρχης Δυτικής Ελλάδος **Απόστολος Κατσιφάρας** και ο Δήμαρχος Καλαβρύτων **Γεώργιος Λαζουράς**. Συμμετείχαν οι Υπουργοί **Γιώργος Κουτρουμάνης** και **Δημήτρης Ρέππας**, οι τότε Βουλευτές **Μιλτιάδης Παπαϊωάννου** (νυν Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων) και **Κώστας Σπηλιόπουλος** (νυν Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας), οι Βουλευτές **Αθανάσιος Παπαδόπουλος** και **Ανδρέας Τριανταφυλλόπουλος**, οι πρώην Νομάρχες **Στάθης Σερέτης** και **Δημήτρης Κατσικόπουλος**, όλοι οι Δήμαρχοι του Νομού Αχαίας και εκπρόσωποι φορέων και οργανώσεων. **Από την Π. Ε. είχαν προσκληθεί και παρέστησαν ο πρόεδρος Γεώργιος Κοσμάς και ο γενικός γραμματέας Δημήτριος Βαρβιτσιώτης.** Τέθηκαν στον Πρωθυπουργό σοβαρά γενικά ζητήματα, αλλά και τοπικά, όπως η απειλή υποβάθμισης - κατάργησης του Γενικού Νοσοκομείου Καλαβρύτων, η υποβάθμιση των Υπηρεσιών της περιοχής του Δήμου Καλαβρύτων, ο μη χαρακτηρισμός του Δήμου ως ορεινού, αλλά ως πεδινού, και άλλα. **Ο πρόεδρος της Π. Ε. Γεώργιος Κοσμάς, που έγινε δεκτός από τον Πρωθυπουργό σε ολιγόλεπτη επικοινωνία, πήρε την υπόσχεση από τον ίδιο τον Πρωθυπουργό, ότι θα καθορίσει συνάντηση με αντιπροσωπεία της Π. Ε. και στη συνέχεια του επέδωσε υπόμνημα - ψήφισμα, που έχει επί λέξει ως εξής:**

ΥΠΟΜΝΗΜΑ-ΨΗΦΙΣΜΑ
Προς τον Πρωθυπουργό της Ελλάδας Κύριο Γεώργιο Α. Παπανδρέου

(Με την ευκαιρία της κοινής επισκέψεώς του στα Καλάβρυτα την 29ην Μαΐου 2011 μετά του Καναδού Ομολόγου του για απότιση φόρου Τιμής στους Αγώνες και τα Θύματα της περιοχής των Καλαβρύτων)

Αθήνα 29.5.2011

Κύριε Πρωθυπουργέ,

Η Παγκαλαβρυτινή Ένωση, συνεπικουρούμενη από Καλαβρυτινά Σωματεία και Φορείς σας μεταφέρει την βαθύτατη ανησυχία για την διαδιδόμενη αποδυνάμωση του διοικητικού ιστού της Πόλης και της Περιοχής των Καλαβρύτων.

• **Είμαστε κάθετα αντίθετοι σε οποιαδήποτε υποβάθμιση του Γενικού Νοσοκομείου Καλαβρύτων.** Το Νοσοκομείο αυτό κατασκευάστηκε από την Ομογένεια στα δύσκολα χρόνια μετά την πλήρη καταστροφή του 1943 και έκτοτε αποτελεί νευραλγικό σημείο στήριξης ολό-

κληρης της ορεινής περιοχής σώζοντας ζωές σε έκτακτα περιστατικά (Καρδιολογικά, ατυχήματα κ.ά.) και υποστηρίζοντας τη νοσηλεία ηλικιωμένων που τόσο την έχουν ανάγκη. Η τυχόν οικονομική βελτίωση που λέγεται ότι θα επιφέρει η κατάργηση του μπορεί να επιτευχθεί και με άλλους τρόπους τους οποίους μπορούμε να υποστηρίξουμε στους αρμόδιους για το θέμα.

• **Είμαστε κάθετα αντίθετοι σε οποιαδήποτε υποβάθμιση των Υπηρεσιών που λειτουργούν στα Καλάβρυτα (Οικονομική Υπηρεσία, Δασαρχείο, Κτηνιατρείο και άλλες).** Οι Υπηρεσίες αυτές επιτελούν σημαντική παράμετρο για την Ανάπτυξη της Ορεινής, άγονης και δυσπρόσιτης περιοχής των Καλαβρύτων, ενισχύουν την τοπική οικονομία και χωρίς σημαντικό κόστος εξυπηρετούν τους κατοίκους όλης την ορεινής περιοχής που θα έπρεπε να μετακινηθούν σε Αίγιο, Πάτρα, Τρίπολη διαφορετικά.

• **Καθορισμός ως Ορεινού και άγονου του Δήμου Καλαβρύτων.** Είναι απορίας άξιον ποιοι αποφάσισαν ότι η ορεινή Αχαΐα, που σήμερα αποτελεί το Δήμο Καλαβρύτων, ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΟΡΕΙΝΗ περιοχή αλλά την συμπεριέλαβαν στους ΠΕΔΙΝΟΥΣ ΔΗΜΟΥΣ. Τούτο έχει επιπτώσεις στους επενδυτικούς Νόμους και συνεπώς στην Ανάπτυξη. Επίσης έχει επίπτωση στην χρηματοδότηση του Δήμου Καλαβρύτων.

Κύριε Πρωθυπουργέ,

Γνωρίζοντας την αγάπη σας για τα Καλάβρυτα, αλλά και την έμπρακτη υποστήριξη Σας, - ως Υπουργός Παιδείας με εντολή σας ανακαινίστηκε η Μαθητική Εστία Καλαβρύτων, με στήριξή σας η Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας το 1996 κατασκεύασε την παράκαμψη Διακοπτού, με κατεύθυνσή σας ο ΕΟΤ εξέτασε την κατασκευή τελεφερίκ Καλάβρυτα-Χιονοδρομικό και πολλά άλλα - ζητούμε και πάλι την παρέμβασή Σας από της σημερινής Σας πλέον θέσεως ως Πρωθυπουργού, για την κατασκευή αναπτυξιακών έργων στην περιοχή.

Παρακαλούμε να μας δοθεί ένα ραντεβού συνάντησης με το γραφείο Σας ώστε να εκθέσουμε αναλυτικά τις σκέψεις και προτάσεις μας για την ανάπτυξη της Περιοχής.

ΖΗΤΑΜΕ όλοι με το ψήφισμά μας αυτό την έμπρακτη παρέμβασή Σας για την αποκατάσταση των ζημιογόνων αποφάσεων και την αποφυγή λήψης νέων σε βάρος των Καλαβρύτων.

Οι εκπροσωπούντες τους υπογράφοντες
στο παρόν ψήφισμα

Για την ΠΑΓΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΗ ΕΝΩΣΗ

Ο πρόεδρος του Α. Σ.
Γεώργιος Κοσμάς
Δικηγόρος Παρ' Αρείω Πάγω
κιν. 6972406293τηλ. 210 3841345

Ο Γενικός Γραμματέας
Δημήτριος Βαρβιτσιώτης
Γενικός Δ/ντης Ομίλου Solar Cells Hellas
τ. Διοικητής Γ. Ν. Καλαβρύτων
κιν. 6944258260

Η ΕΠΕΤΕΙΑΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΓΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΗ ΕΝΩΣΗ (Π.Ε.) ΣΤΗΝ Ι.Μ. ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΠΗΛΑΙΟΥ ΚΑΙ Η ΒΡΑΒΕΥΣΗ ΤΟΥ DR. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΤΑΘΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Η «ΠΑΓΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΗ ΕΝΩΣΗ» (Π.Ε.) γιόρτασε στην ιστορική Ιερά Μονή του Μεγάλου Σπηλαίου Καλαβρύτων την επέτειο της νικηφόρου μάχης των Μοναχών και άλλων Καλαβρυτινών Αγωνιστών κατά των ορδών του Ιμπραήμ Πασά, που έλαβε χώρα στις 24 Ιουνίου 1827.

Ο φετινός εορτασμός πραγματοποιήθηκε με μεγάλη επιτυχία στις 26 Ιουνίου 2011 ημέρα Κυριακή και από ώρα 09.00΄ στον χώρο της Ιεράς Μονής, **χοροστατούντος του Μητροπολίτη Καλαβρύτων και Αιγιαλείας κ.κ. Αμβροσίου και τον προσήκοντα πανηγυρικό λόγο για τα διαδραματισθέντα γεγονότα και για την προσφορά της Εκκλησίας μας στους αγώνες του έθνους εκφώνησε ο Dr. Δημήτριος Σταθακόπουλος.**

Ο πρόεδρος της Π.Ε. **Γεώργιος Κοσμάς** προσφώνησε και καλωσόρισε τους παρισταμένους, προλόγισε τον ομιλητή και είπε, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«Κυρίες και κύριοι, εκλεκτοί προσκεκλημένοι, και της Αγίας και Αποστολικής Εικόνας προσκυνητές, εθνική μυσταγωγία επιτελούντες. Το Διοικητικό Συμβούλιο της Π.Ε. σας ευχαριστεί θερμά, που υποβληθήκατε και φέτος στον κόπο, και προσήλθατε και ανταποκριθήκατε στην πρόσκλησή μας, για να γιορτάσουμε στην Ιερά Μονή του Μεγάλου Σπηλαίου, την επέτειο της νικηφόρου μάχης των Μοναχών και άλλων Καλαβρυτινών Αγωνιστών κατά των στρατευμένων του Ιμπραήμ Πασά, που έγινε στις 24 Ιουνίου 1827. Ο σημερινός ομιλητής Δημήτριος Σταθακόπουλος είναι αριστούχος Διδάκτωρ κοινωνιολογίας της ιστορίας και του πολιτισμού (οθωμανικής περιόδου) του Παντείου Πανεπιστημίου, Δικηγόρος παρ' Αρείω Πάγω, εκλεγμένο μέλος του Δ.Σ του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιώς, εκλεγμένο μέλος της Ελληνικής αντιπροσωπίας στην Ένωση Ευρωπαϊκών Δικηγορικών Συλλόγων (CCBE, Βρυξέλες) - αριστούχος Βυζαντινής μουσικής, Μουσικολόγος τιμηθείς από τον Οικουμενικό Πατριάρχη και από παγκόσμιους και Ελληνικούς οργανισμούς - φορείς, Αντιπρόεδρος του Συλλόγου Καλαβρυτινών Πειραιώς και μέλος της Π.Ε.. Μετά το πέρας της σεπτής τελετής στην Ιερά Μονή και του πρώτου μέρους των εκδηλώσεων η Π.Ε. θα τιμήσουμε στον χώρο κοινωνικών εκδηλώσεων του κοσμικού κέντρου «Grand Chalet» που βρίσκεται ακριβώς απέναντι από την Ιερά Μονή, τον ομιλητή, που κατάγεται από το *Λευκάσιο (Τσορωτά) Καλαβρύτων*, για τις σπουδαίες και πλούσιες επιστημονικές, διδακτικές, συγγραφικές, εκδοτικές, ερευνητικές, καλλιτεχνικές, αθλητικές και συνδικαλιστικές του δραστηριότητες, διακρίσεις, βραβεύσεις και δεξιότητες, κυρίως όμως για την πρόσφατη καθοριστική συμβολή του στην αντίκρουση όλων των τηλεοπτικών επεισοδίων της σειράς: «1821 - Η γέννηση ενός έθνους/κράτους» του ΣΚΑΪ, επισημαίνοντας με τον εμπεριστατωμένο, επιστημονικό και αποδεικτικό λόγο και την γραφή του, τα ΗΜΑΡΤΗΜΕΝΑ (Άστοχα) της σειράς, αποκαθιστώντας ταυτόχρονα την ιστορική αλήθεια αναφορικά με την πρωταρχική συμβολή της ευρύτερης περιοχής των Καλαβρύτων στην Επανάσταση του 1821. Ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Καλαβρύτων και Αιγιαλείας κ.κ. Αμβρόσιος θα αποδώσει εκεί τα εύσημα της Π.Ε. στον Δημήτριο Σταθακόπουλο».

Μετά την ομιλία (που δημοσιεύεται σε άλλες στήλες), και τη μετάβαση στον χώρο κοινωνικών εκδηλώσεων του «Grand Chalet» όπου η Π.Ε. παρέθεσε καφέ στους παριστάμενους, ακολούθησε το δεύτερο μέρος της εκδήλωσης, κατά τη διάρκεια της οποίας βραβεύθηκε ο Δημήτριος Σταθακόπουλος.

Ο πρόεδρος της Π.Ε. Γεώργιος Κοσμάς, αναφερόμενος εκεί στην αναγκαιότητα της βράβευσης, είπε, μεταξύ άλλων, τα εξής: «Ο σημερινός ομιλητής DR Δημήτριος Σταθακόπουλος, που τιμάμε, αναφέρθηκε στον πανηγυρικό του λόγο, στα διαδραματισθέντα γεγονότα και στην προσφορά της εκκλησίας μας στους αγώνες του Έθνους. Τιμάμε, και το Πανελλήνιο πάντα θα τιμά, και τους αγωνιστές Μοναχούς της Ιστορικής Ιεράς Μονής του Μεγάλου Σπηλαίου, αλλά και όσους άλλους έλαβαν μέρος στην μάχη της 24ης Ιουνίου 1827. Με την ευκαιρία όμως της σύγκλησης της σεπτής αυτής ομηγύρεως, για την απόδοση Τιμής, Μνήμης και Ευγνωμοσύνης στους Μοναχούς και στους άλλους Αγωνιστές, η Παγκαλαβρυτινή Ένωση με ομόφωνη απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της, έκρινε πως ο Δημήτριος Σταθακόπουλος του Οδυσσέα και της Αικατερίνης, που κατάγεται από το Λευκάσιο Καλαβρύτων, πρέπει να τύχει εξαιρετικής τιμητικής διάκρισης. Είναι αριστούχος Διδάκτωρ κοινωνιολογίας της ιστορίας και του πολιτισμού (οθωμανικής περιόδου) του Παντείου Πανεπιστημίου, δικηγόρος παρ' Αρείω Πάγω, εκλεγμένο μέλος του Δ.Σ του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιώς, εκλεγμένο μέλος της Ελληνικής αντιπροσωπίας στην Ένωση Ευρωπαϊκών Δικηγορικών Συλλόγων (CCBE, Βρυξέλες) - αριστούχος Βυζαντινής μουσικής, Μουσικολόγος τιμηθείς από τον Οικουμενικό Πατριάρχη και από παγκόσμιους και Ελληνικούς οργανισμούς - φορείς, Αντιπρόεδρος του Συλλόγου Καλαβρυτινών Πειραιώς, και μέλος της Π.Ε.. Είναι επισκέπτης καθηγητής σε πολλά πανεπιστήμια της Ελλάδας και του Εξωτερικού. Είναι Αριστούχος της Βυζαντινής Μουσικής, μαέστρος χορωδιών και παραγωγός ψηφιακών δίσκων με ελληνική μουσική και εθνομουσικολόγος. Υπηρέτησε τη στρατιωτική θητεία του στις ειδικές δυνάμεις. Υπήρξε διακεκριμένος αθλητής της υδατοσφαιρίσεως και της ιστιοπλοΐας στον Πειραιά. Έχει συγγράψει 15 βιβλία και

περισσότερα από 300 επιστημονικά άρθρα, με εκατοντάδες αναφορές στο διαδίκτυο για τις δραστηριότητές του. Έχει τιμηθεί και βραβευτεί από το Οικουμενικό Πατριαρχείο, το πανεπιστήμιο, το Δικηγορικό Σύλλογο Πειραιώς, Δήμους, κοινότητες, συλλόγους και σωματεία. Κυρίως όμως, γιατί ως οθωμανολόγος, αντιμετώπισε την πρόσφατη *«επιστημονικά αντιεπιστημονική»* προπαγάνδα του τηλεοπτικού σταθμού ΣΚΑΙ για το 1821, με 10 εμπεριστατωμένα άρθρα *(όσα και τα επεισόδια)* τα οποία αναρτήθηκαν στο διαδίκτυο και είχαν επισκεψιμότητα από χιλιάδες πρόσωπα κάθε ημέρα, δίνοντας έτσι την κατά γράμμα επιστημονική αντίκρουση στην εν λόγω σειρά. Με την πρόσφατη αυτή καθοριστική *συμβολή του στην αντίκρουση όλων των τηλεοπτικών* επεισοδίων της σειράς: «1821 - Η γέννηση ενός έθνους/κράτους» του ΣΚΑΪ, ο τιμώμενος επιστήμονας, επεσήμανε, με τον εμπεριστατωμένο και αποδεικτικό λόγο και τη γραφή του, τα ΗΜΑΡΤΗΜΕΝΑ (Άστοχα) της σειράς και αποκατέστησε την ιστορική αλήθεια αναφορικά με την πρωταρχική συμβολή της ευρύτερης περιοχής των Καλαβρύτων στην Επανάσταση του 1821. Η μόνη αντίκρουση, που οι σύμβουλοι της ανιστόρητης εκπομπής έλαβαν σοβαρά υπόψιν, και κατά ομολογία τους στο τελευταίο επεισόδιο, εξαιτίας της αντίκρουσης αυτής, υπαναχώρησαν, και έγιναν περισσότερο προσεκτικοί στη νέα σειρά που παρουσίασαν αναφορικά με τις μάχες των Ελλήνων, ήταν αυτή του Δημητρίου Σταθακόπουλου. Με χειρόγραφες και έντυπες αδιαμφισβήτητες οθωμανικές πηγές, απέδειξε περίτρανε ο τιμώμενος ερευνητής, πως υπήρξε Αγία Λαύρα, ότι τα Καλάβρυτα ήταν η πρώτη πόλη που απελευθερώθηκε στον Μοριά, ότι υπήρξε κρυφό σχολείο, ότι ο ρόλος της εκκλησίας υπήρξε καθοριστικός στην έκβαση του αγώνα, ότι ο πατριάρχης Γρηγόριος Ε΄ δεν ήταν προδότης, αλλά εθνομάρτυρας, ότι οι ήρωες και τα διαχρονικά πρότυπα δεν αποκαθηλώνονται από νεόκοπους όψιμους ερευνητές της πλατείας Κολωνακίου, που ενώ έχουν κάποιες απόψεις μόνον για την πολιτική ιστορία, τίποτα δεν γνωρίζουν και τίποτα δεν ερεύνησαν για την αποκατάσταση της ιστορικής αλήθειας του Έθνους μας, δεν γνωρίζουν την τουρκική γλώσσα, και δεν ερεύνησαν τουρκικές πηγές και έχουν επισκεφθεί την Κωνσταντινούπολη και την Τουρκία μόνον ως τουρίστες, και πάραυτα έχουν το θράσος, οι ανιστόρητοι να δηλώνουν ότι είναι και οθωμανολόγοι. Όμως από τον Δημήτριο Σταθακόπουλο διαψεύστηκαν παταγωδώς. Σεβασμιότατε, κυρίες και κύριοι, ο Δημήτριος Σταθακόπουλος, βραβεύεται σήμερα από την Π.Ε., κυρίως γιατί λειτουργεί ως καθηγητής όχι μόνον των μαθητών του και των νέων παιδιών, που πρέπει να γνωρίζουν την ιστορική αλήθεια, αλλά και όλων, όσων ζητούν να τους μεταφέρει τις γνώσεις και τις έρευνές του. Ζει για τις ιδέες του και όχι από τις ιδέες του, και γι' αυτό δεν έχει υλικά αγαθά, έχει όμως τεράστια αποθέματα πνευματικού πλούτου, που δίνει ανιδιοτελώς στους μαζικούς χώρους και σε όποιον έχει την χαρά να τον συναναστρέφεται. Παρά το έργο και τις διακρίσεις του, παραμένει σεμνός και ταπεινός και του έχει γίνει βίωμα το επικούρειο *«λάθε βιώσας»*. Δεν έχει έπαρση και εγωισμό και προτιμά να μην κενολογεί αυτάρεσκα, αλλά να μιλά το έργο του γι' αυτόν και όχι ο ίδιος. Για όσους δεν γνωρίζουν το έργο του, ειλικρινά δεν φταίει ο ίδιος, αλλά η αδιαφορία των πολλών να εστιάσουν σε σημαντικά πράγματα, χρήσιμα για την κοινωνία, όπως αυτά που διακονεί ο Δημήτριος Σταθακόπουλος. Οι περισσότεροι κοιτούν το «φαίνεσθαι», το γυαλιστερά προβεβλημένο και όχι την ουσία! Η Π.Ε. θέλησε να σπάσει αυτό το *«κατεστημένο του γυαλιστερού τίποτα»* και να τιμά τους αφανείς ήρωες της καθημερινότητάς μας, ειδικά δε όταν αυτοί τυγχάνει να είναι και Καλαβρυτινοί στην καταγωγή. Ο Δημήτριος Σταθακόπουλος, ακόμα και την σημερινή διάκριση, θεώρησε πως δεν την άξιζε, αφού την θεωρεί υπερτέρα απ' όσες μέχρι σήμερα έχει λάβει. Η αναγνώριση όμως από τη γενέθλια μάνα γη είναι απάντων τιμιωτέρα, - αφενός γιατί κατ' αυτόν δεν έκανε κάτι το εξαιρετικό, απλώς το αυτονόητο πατριωτικό επιστημονικό του καθήκον ως ex officio/de lege ειδικός οθωμανολόγος, αφετέρου γιατί υπάρχουν και άλλοι πολλοί και σεβαστοί πατριώτες Καλαβρυτινοί, που εδώ και πάρα πολλά χρόνια αγωνίζονται για τα ίδια ιδανικά. Για τους παραπάνω λόγους, η Παγκαλαβρυτινή Ένωση, που έχει βραβευθεί από την Ακαδημία Αθηνών για την από το 1896 μέχρι σήμερα, εθνική, ιστορική και πολιτιστική προσφορά της στη χώρα μας, θεώρησε επιβεβλημένο καθήκον, να τιμήσει σήμερα τον ταπεινά πολυπράγμονα ερευνητή - επιστήμονα - συμπατριώτη μας, ΔR. Δημήτριο Σταθακόπουλο. Αξιότιμε κ. **Δημήτρη Βαρβιτσιώτη**, Γενικέ Γραμματέα της Π.Ε., σας παρακαλώ να αναγνώσετε το κείμενο της απονομής επί του εκ παπύρου τιμητικού διπλώματος του κ. Δημήτρη Σταθακόπουλου, σύμφωνα με την ομόφωνη απόφαση του Δ.Σ., και στη συνέχεια Σεβασμιότατε, αφού σας ευχαριστήσουμε θερμά για τη δυνατότητα που μας δώσατε σήμερα, σας παρακαλούμε να επιδώσετε τα εύσημα στο τιμώμενο πρόσωπο».

Μετά το λόγο του προέδρου της Π.Ε. Γεωργίου Κοσμά και την ανάγνωση του τιμητικού κειμένου, έγινε η επίδοση των ευσήμων στον τιμηθέντα από τον Μητροπολίτη κ.κ. Αμβρόσιο και τον Υφυπουργό Εθνικής Άμυνας Κωνσταντίνο Σπηλιόπουλο. Ο Δημήτριος Σταθακόπουλος ευχαρίστησε συγκινημένος την Π.Ε. για την τιμητική διάκριση που του αναγνωρίστηκε, αναφέρθηκε με λεπτομέρειες στην αναγκαιότητα της αποκατάστασης της ιστορικής αλήθειας και δήλωσε ότι σε όλη του τη ζωή θα πράττει το καθήκον του και προς αυτή την κατεύθυνση, ως Ιστορικός και ως Καλαβρυτινός.

Στη λαμπρή τελετή παρέστησαν και τίμησαν με την παρουσία τους την εκδήλωση: **ο Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας Κωνσταντίνος Σπηλιόπουλος** ως εκπρόσωπος του Πρωθυπουργού και της Ελληνικής Κυβέρνησης, ο **Βουλευτής Αχαΐας Αθανάσιος Παπαδόπουλος**, ο πρόεδρος του **Περιφερειακού Συμβουλίου Δυτικής Ελλάδος Κωνσταντίνος Καρπέτας ως εκπρόσωπος του Περιφερειάρχη Δυτικής Ελλάδος Απόστολου Κατσιφάρα, ο εκπρόσωπος του Περιφερειάρχη Αττικής Ιωάννη Σγουρού, Ανδρέας Σκαρτσίλας, ο**

Δήμαρχος Καλαβρύτων Γεώργιος Λαζουράς, ο π. Δήμαρχος Παΐων και νυν Αντιδήμαρχος Καλαβρύτων **Κωνσταντίνος Ασημακόπουλος**, οι βοηθοί Δημάρχου Καλαβρύτων Ανδριάνα Αναστασοπούλου - Πεντζιά και Νικόλαος Μαγκαφάς, ο δημοτικός σύμβουλος και πρόεδρος του Συλλόγου Δαφναίων Αττικής Παναγιώτης Λάππας, ο δημοτικός σύμβουλος Φάνης Παπαγεωργίου, **ο Αντιστράτηγος Δημήτριος Λυμπέρης Γενικός Επιθεωρητής Στρατού και Υπαρχηγός του Γ.Ε.Σ. ως εκπρόσωπος των Ενόπλων Δυνάμεων, ο Αντιδήμαρχος Πετρούπολης Αττικής Θεόδωρος Λάππας, ο πρώην Αρχηγός της ΕΛ.ΑΣ., Αντιστράτηγος ε.α. Γεώργιος Παπαδημητρόπουλος, ο πρόεδρος της Ένωσης Καλαβρυτινών Αθήνας, Αντιστράτηγος της ΕΛ.ΑΣ. ε.α. Σωτήρης Τσενές**, ο π. Δήμαρχος Διακοπτού **Παναγιώτης Βασιλείου**, ο πολιτευτής Αχαΐας, Δικηγόρος, **Άγγελος Τσιγκρής**, ο πολιτευτής Αχαΐας και πρόεδρος της Αδελφότητας Φιλιωτών, Δικηγόρος, Γεώργιος Μητρόπουλος μαζί με τον π. πρόεδρο της Αδελφότητας, Δικηγόρο, Γεώργιο Παναγόπουλο, ο π. Κοινοτάρχης Κλειτορίας και π. πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου Κλειτορίας **Βασίλειος Ντέντες**, ο εκδότης - διευθυντής της εφημερίδας «Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ» **Πάνος Τσαπάρας**, ο εκδότης - διευθυντής της εφημερίδας «ΣΤΥΞ» **Βασίλειος Αντωνίου, ο πρόεδρος του Πανελληνίου Ομίλου Απογόνων Αγωνιστών 1821 Κωνσταντίνος Πλαπούτας, ο επίτιμος Γενικός Γραμματέας της Π.Ε. και επίτιμος Λυκειάρχης Σπυρίδων - Σπήλιος Πολυδώρου**, ο πρόεδρος του Συλλόγου Καλαβρυτινών Πειραιά **Αθανάσιος Χρονόπουλος** επίτιμος Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Ανάπτυξης, ο πρόεδρος της Ένωσης Καλαβρυτινών Πάτρας πρώην Αντιδήμαρχος Καλαβρύτων **Νικόλαος Μαντάς**, ο πρόεδρος της Ομοσπονδίας Συλλόγων «ΑΡΧΑΙΟΣ ΚΛΕΙΤΩΡ» και πρόεδρος του Συλλόγου Κρινοφυτινών (μέλος του Δ.Σ. της Π.Ε.) **Κωνσταντίνος Κατσιάρης**, ο επικεφαλής του Ομίλου Ανακαίνισης της Ι.Μ. Αγίου Αθανασίου Φιλίων (μέλος του Δ.Σ. της Π.Ε.) **Βλάσης Σταθούλιας**, ο πρόεδρος του Συλλόγου Λυκουριωτών Αθήνας, Σμήναρχος, **Σωκράτης Μούσιος**, ο πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου Λυκούριας «Η Χελωνοσπηλιά» **Κωνσταντίνος Τσούτσας**, ο πρόεδρος του Συλλόγου Ορειβασίας και Χιονοδρομίας Καλαβρύτων και πρόεδρος Πολυτέκνων περιοχής Καλαβρύτων **Χαρίλαος Ερμείδης**, το μέλος του Δ.Σ. του Συλλόγου Πλανητεριωτών και μέλος του Τ.Σ. της Τοπικής Κοινότητας Πλανητέρου **Απόστολος Παπαϊωάννου** (και μέλος του Δ.Σ. της Π.Ε.), ο πρόεδρος της Ένωσης Μύλων και Υδροτριβών Πλανητέρου **Ηρώδης Μητσόπουλος με τον Αγγελο Βαγενά** (μέλος του Δ.Σ. της Π.Ε.) ευεργέτες της Π.Ε., ο πρωτεργάτης της αξιοποίησης του Σπηλαίου Λιμνών Καστριών **Γεώργιος Γκλαβάς**, ο πρόεδρος του Συλλόγου Παγκρατιωτών Καλαβρυτινών «Ο Άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος» (και Επιμελητής της Π.Ε.) **Σπυρίδων Κατσιουλέρης**, ο πρόεδρος του Συλλόγου των Απόδημων Αγιονικολαϊτών **Ιωάννης Γκίκας**, το μέλος του Δ.Σ. του Συλλόγου Άνω Κλειτορίων **Παναγιώτης Αλεξόπουλος**, ο ταμίας του Συλλόγου Κλειτορίων Αττικής **Χρήστος Κουλέτος**, ο πρόεδρος του πολιτιστικού Συλλόγου της Τ.Κ. Αγίου Νικολάου Κλειτορίας **Πανάγος Σουλελές**, το μέλος της Εξελεγκτικής Επιτροπής της Π.Ε., επίτιμος Λυκειάρχης και αντιπρόεδρος του Συλλόγου Λαγοβουνιωτών **Τριαντάφυλλος Φελούκας**, η πρόεδρος του Συλλόγου Σειραίων Αττικής (και κοσμήτωρ της Π.Ε.) **Δήμητρα Κωνσταντινίδη** μαζί με το μέλος του Δ.Σ. της Π.Ε. **Αναστασία Μπαλασοπούλου**, ο πρόεδρος του Συλλόγου Αγριδιωτών Αροανίας και ειδικός γραμματέας της Π.Ε. **Ανδρέας Χρυσανθόπουλος**, ο αντιπρόεδρος του Συλλόγου Σκοταναίων **Ματθαίος Ρηγόπουλος**, ο επιμελητής της έκδοσης του περιοδικού της Π.Ε. «ΠΑΓΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΟ ΒΗΜΑ» (και μέλος του Δ.Σ. της Π.Ε.) Καθηγητής Γλωσσολογίας **Γιώργος Σακελλαριάδης** και άλλοι.

Μηνύματα με συγχαρητήρια, ευχές για επιτυχία της εκδήλωσης και χαιρετισμούς απέστειλαν ο Υπουργός Δικαιοσύνης Μιλτιάδης Παπαϊωάννου, ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης Γιώργος Κουτρουμάνης, οι π. Υπουργοί Ανδρέας Ζαΐμης και Σπήλιος Σπηλιωτόπουλος, ο π. Νομάρχης Αχαΐας και π. Βουλευτής Δημήτρης Κατσικόπουλος, ο επίτιμος πρόεδρος της Π.Ε. Τάκης Παπαϊωάννου, ο Θεόδωρος Σπυρόπουλος συντονιστής του Συμβουλίου Αποδήμου Ελληνισμού περιφέρειας Η.Π.Α. και πρόεδρος της κίνησης «φύτεψε τις ρίζες σου στην Ελλάδα», ο Ηλίας Μαλεβίτης πρόεδρος του Ελληνοαμερικανικού Ινστιτούτου και αντιπρόεδρος του Κέντρου Αποδήμου Ελληνισμού και ο πρόεδρος του Συλλόγου Καλαβρυτινών Νοτιοαφρικανικής Ένωσης Θεμιστοκλής Ροδάκης.

Πριν το πέρας του δεύτερου μέρους της εκδήλωσης και με την ευκαιρία της τιμητικής διάκρισης του Dr. Δημητρίου Σταθακόπουλου, πήραν το λόγο ο Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας Κωνσταντίνος Σπηλιόπουλος, ο Δήμαρχος Καλαβρύτων Γεώργιος Λαζουράς, ο Αντιστράτηγος Δημήτριος Λυμπέρης, ο Βουλευτής Αχαΐας Αθανάσιος Παπαδόπουλος, ο πρόεδρος του Πανελληνίου Ομίλου Απογόνων Αγωνιστών 1821 Κωνσταντίνος Πλαπούτας, ο πρόεδρος του Συλλόγου Καλαβρυτινών Πειραιώς Αθανάσιος Χρονόπουλος και την τελετή έκλεισε με το θερμό και μεστό του λόγο ο Μητροπολίτης Καλαβρύτων και Αιγιαλείας κ.κ. Αμβρόσιος. Όλοι συνεχάρησαν τον Δημήτριο Σταθακόπουλο για το έργο του και την Π.Ε. που πρωτοστατεί σε όλες τις εκδηλώσεις απόδοσης Τιμής και Μνήμης στους ένδοξους προγόνους μας και στις προσπάθειες αποκατάστασης της ιστορικής αλήθειας. **Ιδιαίτερη όμως αίσθηση προκάλεσε η ομιλία του Γενικού Επιθεωρητή Στρατού και Υπαρχηγού Γ.Ε.Σ., Αντιστράτηγου, Δημητρίου Λυμπέρη**, που αναφέρθηκε με συγκίνηση στην αναγκαιότητα μείωσης των εξοπλιστικών προγραμμάτων των Ενόπλων Δυνάμεων, στην απαραίτητη διατήρηση του αξιόμαχου και του ηθικού των στελεχών και του προσωπικού, αλλά και στα δύσκολα και αξέχαστα παιδικά του χρόνια στη Λυκούρια, που πάντοτε τα θυμάται και διακηρύσσει την Καλαβρυτινή του καταγωγή όπου και αν βρίσκεται.

Επιμέλεια: Αφροδίτη Γ. Κοσμά
Δικηγόρος Μέλος της Π.Ε.

ΟΜΙΛΙΑ ΔΗΜ. ΣΤΑΘΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΟ Μ. ΣΠΗΛΑΙΟ

Κυριακή 26 Ιουνίου 2011

«Ο Καλογερικός πόλεμος»

Σεβασμιότατε,
Σεβαστοί πατέρες και μοναχοί, Άρχοντες του τόπου, κυρίες και κύριοι,

Οι εθνικές επέτειοι και οι γιορτές μνήμης σαν την σημερινή, κατά την ταπεινή μου άποψη, δεν είναι μόνον ιερατικά μνημόσυνα ούτε ευκαιρία για παρελθοντολαγνεία *(περασμένα μεγαλεία και διηγώντας να κλαις)*, αντιθέτως είναι γιορτές αναστοχασμού, αυτοκριτικής και ώθησης με έμπνευση προς το μέλλον, σε μια αγαστή συνεργασία, όπου το διαχρονικό *«Αξιακό»* υφέν συνδέει το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον σ' ένα χωροχρονικό συνεχές.

Υπ' αυτό το πρίσμα λοιπόν και εν μέσω ενός σύγχρονου ρευστού και πτωτικού κοινωνικού περιβάλλοντος, δέχθηκα την τιμητική πρόσκληση της ΠΓΚ να εκφωνήσω τον πανηγυρικό της ημέρας, μετά από την τιμή που μου έχει γίνει στο παρελθόν να μιλήσω στην αγ. Λαύρα, στα Καλάβρυτα, και στην αρχαιολογική εταιρεία για την 25η Μαρτίου, κλείνοντας έτσι το 4πτυχο των εκδηλώσεων αυτών.

Ενώπιον της ιεράς σεπτής και θαυματουργής εικόνας της Παναγιάς μας, του Ευαγγελιστή Λουκά, αδελφής των εικόνων της Τήνου και της Σουμελά, στην μονή της μεγαλοσπηλιώτισσας που πρέπει να ιδρύθηκε στα 840 μ.Χ., υπό τον βράχο και το βάρος της ιστορίας της μονής και την ανάμνηση του εκ μητρός προγόνου μου μοναχού Συμεών Τσερνοτόπουλου που κάηκε στην πυρκαγιά του 1639, θ' αναφερθώ στο παρελθόν, το παρόν και θα πιθανολογήσω / ευχηθώ/ ονειρευτώ το μέλλον της πατρίδας μας, με αφορμή την μάχη των μοναχών και λοιπών αγωνιστών τον Ιούνιο του 1827 κατά του Ιμπραήμ Πασά.

Η εξιστόρηση της μάχης, αυτή καθ' αυτή, είναι λίγο πολύ γνωστή στους ερευνητές, ενώ σε κάθε περίπτωση έγινε περαιτέρω γνωστή με την καθιέρωση της εκδήλωσης μνήμης με την πρωτοβουλία της ΠΓΚ και επομένως, έστω και εάν ισχύει το *«επανάληψις μήτηρ μαθήσεως»*, επέλεξα ν' αναφερθώ λιγότερα στα γεγονότα, μη επαναλαμβάνοντάς τα και περισσότερο στο διαχρονικό μήνυμα της μάχης αυτής, καθώς και στον εν γένει ρόλο της εκκλησίας κατά τη διάρκεια του αγώνα.

Ειδικότερα:

Περί τα μέσα Ιουνίου 1827, ο Ιμπραήμ Πασά περιφερόμενος και κατακαίοντας τον Μοριά, στρατοπέδευσε στη Σάλμαινα Καλαβρύτων, κοντά στην Βυσωκά *(Σκεπαστό)*. Σκοπός του ήταν οι δηλώσεις, η κάμψη του ηθικού των επαναστατημένων και φυσικά η λαφυραγωγία/ληστεία των δύο ιερών μονών της περιοχής που αποτελούσαν σύμβολα, αλλά και προπύργια της επαναστάσεως, ήτοι της αγ. Λαύρας και του Μ. Σπηλαίου.

Στην περίπτωση που μας ενδιαφέρει, οι μοναχοί του Μ. Σπηλαίου, αντιλαμβανόμενοι τον κίνδυνο, ζήτησαν από τον Γέρο του Μοριά Θ. Κολοκοτρώνη *(ευρισκόμενο τότε εις Βόχαν Κορινθίας)* στρατιωτική ενίσχυση, με άγγελους μηνύματος το Νικ. Πετμεζά και τους μοναχούς Ιωάννη Κανελλόπουλο και Παγκράτιο Πολυζωγόπουλο, η οποία βοήθεια έφτασε αμέσως στη μονή αποτελούμενη από τμήμα της σωματοφυλακής του γενικού Αρχηγού, με επικεφαλής τον υπασπιστή του Φωτάκο.

Στις 21 Ιουνίου 1827, αυτό που ανέμεναν οι μοναχοί συνέβη. Ο Ιμπραήμ απέστειλε τελεσίγραφο αμαχητί παράδοσης της μονής, ειδάλλως θα την κατέστρεφε. Για την ιστορική τεκμηρίωση η επιστολή του Ιμπραήμ που υπογράφεται από τον Σάμη Εφέντι είχε ως εξής:

Ευγενέστατε ηγούμενε και επίλοιποι παπάδες και καλόγεροι Μεγάλου Σπηλαίου.

Σας σημειώνω ότι είμεθα φερμένοι με τον υψηλότατον Ιμβραήμ Πασάν αφέντη μας εις κάμπον Καλαβρύτων εδώ και τέσσαρες ημέρες προτηνότερα και έχομεν μεγάλας ορδινίας και ετοιμασίας δια την πολιορκίαν μοναστηρίου Μεγάλου Σπηλαίου. Και ως τάχυ προσμένομεν να μας έλθουν και τόπια και αί μπόμπες και αρκετά σύνεργα δια μήνες και έπειτα από μία ή και δυο ημέρας να ρίξωμεν τα ορδιά μας περί πολιορκίας του μοναστηρίου, εις αυτά τα μέρη δια τούτο σας φανερώνω ότι να λυπηθήτε το μοναστήρι σας να μην τύχη και χαλάση και ό,τι εις τον άλλον καιρόν δεν εχάλασε μην τύχη και χαλάση: και τώρα μάλιστα οι πλέον άγνωστοι (οι αμαθέστεροι) από λόγου σας ήρθαν και προσεκύνησαν τον αφέντη μας και εγλύτωσαν τα χωριά τους και τόσον λαό και την ζωήν τους και το πράγμα τους. Λοιπόν του λόγου σας είσθε γνωστικότεροι από εκείνους και θέλει στοχασθήτε το

κάθε πράγμα καλλίτερα. Παρά πάνω δεν σας γράφω, θέλει πληροφορηθήτε και από το γράμμα του φίλου μου του Φωτήλα, θέλει σας συμβουλεύση ο ίδιος.

Ηγούμενε, θέλει στοχαστής ετούτο το κίνημα των Ρωμαίων δεν θέλει εύγει σε κεφάλι. Λοιπόν σαν φρόνιμος οπού είσαι στοχάσου βαθιά πώς δεν ευρίσκεις καλό τέλος και θα είσαι νικημένος θέλεις εξεύρη ότι αυτό όπου σας γράφω, το γράφω με του υψηλοτάτου αφέντη μας τον ορισμόν και να με αποκριθήτε εις τα όσα σας γράφω.

Σάμη Εφέντι τη 21η Ιουνίου 1827
Σεγνεζτιπ εφέντι (Τ.Σ.)»

Μετά από σύσκεψη οι μοναχοί του Μ. Σπηλαίου δια στόματος και γραφής του ηγουμένου Δαμασκηνού, ως άλλοι Λεωνίδες ή Παλαιολόγοι, απάντησαν τα εξής στις 22 Ιουνίου 1827:

«Υψηλότατε αρχηγέ των Οθωμανικών αρμάτων, χαίρε.

Ελάβαμεν το γράμμα σου και είδομεν τα όσα γράφεις, ηξεύρομεν πως είσαι εις τον κάμπον των Καλαβρύτων πολλάς ημέρας και ότι έχεις όλα τα μέσα του πολέμου. Ημείς δια να προσκυνήσωμεν είναι αδύνατον, διότι είμεθα ορκισμένοι εις την πίστιν μας, ή να ελευθερωθώμεν ή να αποθάνωμεν πολεμούντες και κατά το χαΐνι μας δεν γίνεται να χαλάση ο ιερός όρκος της πατρίδος μας. Σε συμβουλεύουμε όμως να υπάγης να πολεμήσης σε άλλα μέρη, διότι, αν έλθης εδώ να μας πολεμήσης και μας νικήσης, δεν είναι μεγάλον κακόν, διότι θα νικήσης παπάδες, αν όμως νικηθής, το οποίον ελπίζομεν άφευκτα, με την δύναμιν του Θεού, διότι έχομεν και θέσιν δυνατήν και θα είναι εντροπή σας και τότε οι Έλληνες θα εγκαρδιωθούν και θα σε κυνηγούν πανταχού. Ταύτα σε συμβουλεύομεν και ημείς, κάμε ως γνωστικός το συμφέρον σου, έχομεν και γράμματα από την βουλήν και από τον αρχιστράτηγον Θεόδωρον Κολοκοτρώνην, ότι εις πάσαν περίπτωσιν πολλήν βοήθειαν θα μας στείλη, παλληκάρια και τροφάς και ότι ή θα ελευθερωθώμεν τάχιστα ή θα αποθάνωμεν κατά τον ιερόν όρκον της Πατρίδος μας.

ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Ο Ηγούμενος και συν έμοί παπάδες και καλόγεροι τη 22α Ιουνίου 1827, Μέγα Σπήλαιον»

Αναπόφευκτα, το πρωί της 24ης Ιουνίου 1827, άρχισε η μάχη στον ψηλό Σταυρό ανατολικά της μονής, ενώ λόγω της σθεναρής αντίστασης και των απωλειών, ο Ιμπραήμ διέταξε να μπει στη μάχη και το ιππικό μέσω Βουραϊκού ποταμού. Με την βοήθεια της Παναγίας, όπως ανέφεραν οι μοναχοί, και αρχηγό τους τον μοναχό Γεράσιμο Τυρολό, ο ηγέτης των Ελλήνων στη μάχη αυτή Νικ. Πετμεζάς, συνεπικουρούμενος από τους Φωτάκο, Μέλλιο και Σαρδελιάνο με τα στρατεύματά τους, απωθούσαν τους εχθρούς επί 13 ώρες ανηλεούς μάχης κατά την οποία σκοτώθηκαν 650 αντίπαλοι και 3 αγωνιστές μεταξύ των οποίων ο εκ Κερπινής προαναφερόμενος Ανδρέας Σαρδελιάνος. Μετά από αυτά ο Ιμπραήμ αποτραβήχτηκε ηττημένος και άπραγος προς τη νότια Πελοπόννησο.

Με τα Καλαβρυτοχώρια, την αγ. Λαύρα και τα Καλάβρυτα άνοιξε ο επικός αγώνας της ανεξαρτησίας του ’21 και στην ίδια μαρτυρική γη έκλεισαν οι χερσαίες μάχες του Ιμπραήμ στο Μοριά, με *«καλογερικό ντουφέκι»* στο Μ. Σπήλαιο έως που ήρθε η ώρα της κατατροπώσεώς του στο Ναβαρίνο και την οριστική αποχώρησή του.

Όμως σήμερα, ο ρόλος και ο αγώνας του κλήρου λοιδορείται και απαξιώνεται από όψιμους *«αντικληρικούς»* ερευνητές, μη συνειδητοποιώντας πως στον Ελλαδικό χώρο και σε αντίθεση με τη Δύση, ο κλήρος στάθηκε διαχρονικά στο πλευρό του λαϊκού ανθρώπου και ουδέποτε ενάντιός του.

Ας δούμε μερικά ιστορικά στατιστικά στοιχεία που ανατρέπουν τις απόψεις των αρνητών:

Ο Charles Frazee στο βιβλίο του *«Ορθόδοξος Εκκλησία και ελληνική ανεξαρτησία 1821-1852»*, διασώζει το υπόμνημα του Βρετανού δραγουμάνου Pisani, όπου μεταξύ άλλων αναφέρει: *«Πρέπει να μην ξεχνάμε ότι η τουρκική κυβέρνηση θεωρεί πως ο ελληνικός Κλήρος είναι η πραγματική αιτία της εξεγέρσεως των Ελλήνων υπηκόων της Τουρκίας»!!*

Επίσης ο Charles Frazee αποδεικνύει, με βάση τις πηγές και άλλες μαρτυρίες, ότι κατά τον καιρό της Επαναστάσεως σε ολόκληρο το Οθωμανικό κράτος υπήρχαν 195-200 Αρχιερείς. Απ’ αυτούς αποδεδειγμένα οι 81 είχαν μυηθεί στην Φιλική Εταιρεία, χωρίς να υπολογισθούν και οι άλλοι που τυχόν ήταν Φιλικοί, αλλά δεν έχουμε επίσημες μαρτυρίες. Επίσης, αποδεικνύει ότι από τους 200 Αρχιερείς οι 73, ποσοστό 36,5%, έλαβαν ενεργό μέρος στον αγώνα *«επώνυμα και αδιαμφισβήτητα»*, οι 42 Αρχιερείς, ποσοστό 21,0%, ταλαιπωρήθηκαν, φυλακίσθηκαν και βασανίσθηκαν, 45 Αρχιερείς, ποσοστό 22,5%, *«θυσιάσθηκαν για την ελευθερία, είτε από βασανιστήρια και θανατώσεις των Τούρκων, είτε σε πολεμικές συρράξεις»*, το δε συνολικό ποσοστό αυτών που συμμετείχαν ενεργώς στον αγώνα ανέρχεται στο 80%.

Επιπλέον, αντικρούοντας τα όσα αναφέρονται περί προδοσίας και αφορισμού της επαναστάσεως, επαναλαμβάνω ότι ο «αφορισμός» δεν ήταν αποτέλεσμα της βουλήσεως του *«ελεύθερου πολιορκημένου»* Οικουμενικού Πατριάρχη Γρηγορίου του Ε΄, ούτε καν των Συνοδικών Αρχιερέων, αλλά ήταν απόφαση μιας μεγάλης Κληρικολαϊκής Συνελεύσεως, που αποτελείτο από 72 εγκρίτους Ρωμηούς της Πόλης, εκ των οποίων οι 49 ήταν λαϊκοί και οι 23 Κληρικοί - Αρχιερείς. Στην

Κληρικολαϊκή λοιπόν αυτή σύναξη αποφασίστηκε, οι μεν λαϊκοί να υποβάλουν αναφορά αποκηρύξεως της επαναστάσεως και δήλωση υποταγής, οι δε Κληρικοί να συνθέσουν την πράξη του αφορισμού που τους ζητήθηκε από την Υψηλή Πύλη *(Bab-i-Humayun)* και αυτό, βέβαια, για να καθησυχάσουν τους Τούρκους, επειδή οι συνθήκες ήταν τραγικές για τους κατοίκους της Κωνσταντινουπόλεως, που απειλούντο με σφαγή. Ο αφορισμός αυτός, εκτός του ότι δεν εξεδόθη με τις απαραίτητες προϋποθέσεις του Κανονικού δικαίου, συγχρόνως το πρώτο κείμενό του είναι διατυπωμένο σε έγκλιση ευχετική ευκτική *(«αφωρισμένοι υπάρχοιεν»)*, στο δε δεύτερο *«αφοριστικό»* κείμενο από τους 12 ρηματικούς τύπους, οι 8 είναι σε έγκλιση ευχετική ευκτική, οι 3 σε έγκλιση προστακτική και μόνο 1 σε έγκλιση οριστική, αλλά και σε αυτήν την περίπτωση δεν είναι διατυπωμένο σε δεύτερο πρόσωπο ενικού η πληθυντικού αριθμού. Δηλ. για όσους ξέρουν ακόμα ελληνικά *«ήξεις αφήξεις»* και αοριστολογίες για να ρίξουν *«στάχτη στα μάτια»*, να γλυτώσουν τις σφαγές, αλλά και οι απομακρυσμένοι από την Πόλη επαναστάτες *(Μολδοβλαχία και Μοριά)* να λάβουν το μήνυμα πως ο αφορισμός είναι «ψεύτικος» και να ξεκινήσουν την επανάσταση χωρίς ηθικές/θεολογικές αναστολές, γεγονός που διευκρίνισε ο εθνομάρτυρας Πατριάρχης Γρηγόριος Ε' σε επιστολές που έστειλε στους επαναστάτες, αλλά πιάστηκαν από τους Τούρκους και αποτέλεσαν μεταξύ άλλων και την αιτία απαγχονισμού του, όπως αναφέρει και ο τούρκος ιστοριογράφος Αχμέτ Αζεβδέτ Πασά, μία όμως εξ αυτών των επιστολών έφτασε στον Αλεξ. Υψηλάντη, όπως επιβεβαίωσε ο ίδιος στα απομνημονεύματά του.

Ηθελημένη σύγχυση λοιπόν, απαξίωση και αποδόμηση της ιστορικής αλήθειας και των διαχρονικών παραδοσιακών αξιών που λειτούργησαν ως συνεκτικός κρίκος της κοινωνίας, οικονομικοί δείκτες που θέλουν τον άνθρωπο ως απλή οικονομική φορολογική μονάδα, υπήκοο *(υπό + ακούω)* και όχι ενεργό Πολίτη είναι τα σημερινά σύγχρονα όπλα καταλύσεως της πατρίδας. Ο εχθρός είναι εντός των πυλών. Η Πόλις εάλω. Τότε μείναμε 400 χρόνια υπόδουλοι, χωρίς κράτος, αλλά με πατρίδα *(δηλ. παράδοση όπως λέει ο Σεφέρης)* και γι' αυτό επιζήσαμε. Σήμερα έχουμε (;) Κράτος, αλλά χάνουμε την κοινωνική μας συνοχή, δηλ. την έννοια πατρίδα και γι' αυτό πρώτη φορά στην ιστορία κινδυνεύουμε πραγματικά. Πέραν από ατομικά συμφέροντα και κόμματα *(δηλ. κομμάτια)*, πρέπει να λειτουργήσουμε συλλογικά, συναινετικά και με όραμα προοπτικής και αξιοπρέπειας. Η σημερινή εκδήλωση είναι ένα παράδειγμα τέτοιας ομοψυχίας και γι' αυτό πάντα επίκαιρη η μάχη του Μ. Σπηλαίου.

Σας ευχαριστώ

Χαιρετισμός Αθανασίου Χρονοπούλου στο Μέγα Σπήλαιο. 26/6/2011

Το Δημήτρη Σταθακόπουλο, τον γνωρίζω από τότε που ήταν μικρό παιδί μέσω των γονέων του αείμνηστο Οδυσσέα Σταθακόπουλο / γενικό Δ/ντή του Δήμου Πειραιά και την μητέρα του Αικατερίνη Τσερνοτοπούλου/Σταθακοπούλου.

Είμαστε συμπατριώτες από 2 μεριές. Και από τα Καλαβρυτοχώρια, αλλά και από την πόλη που ζούμε, τον Πειραιά μα πάνω απ' όλα είμαστε φίλοι και στενοί συνεργάτες και ο Δημήτρης είναι επίσης φίλος με τους δύο παρευρισκόμενους σήμερα εδώ υιούς μου Παναγιώτη και Κωνσταντίνο.

Ο Δημήτρης από νωρίς εντάχθηκε στα Καλαβρυτινά σωματεία, διετέλεσε Πρόεδρος του συλλόγου Λευκασίων με σπουδαίο έργο και επί σειρά ετών μέχρι και σήμερα Αντιπρόεδρος των εν Πειραιεί Καλαβρυτινών.

Μαζί υλοποιήσαμε και υλοποιούμε σημαντικά έργα Καλαβρυτινού, αλλά και πανελληνίου ενδιαφέροντος, όπως τα 2 ορειχάλκινα αγάλματα του Π. Π. Γερμανού στον Πειραιά το 2003 και στην αγ. Λαύρα το 2006. Τα αγάλματα αυτά έγιναν με τις ευλογίες του σεβασμιοτάτου κυρίου Αμβροσίου, το δε της Αγίας Λαύρας και με την ηθική συμπαράσταση του ηγουμένου κυρίου Φιλαρέτου, του τότε δημάρχου Καλαβρύτων, νυν βουλευτού κυρίου Αθανασίου Παπαδόπουλου, του κυρίου Χαράλαμπου Παπαδημητρίου προέδρου της ενώσεως Καλαβρυτινών Αθήνας και ιδιαίτερα του Πάνου Τσαπάρα της εφημερίδος «φωνή των Καλαβρύτων». Το εκ Ρωσίας πιστό αντίγραφο του ιερού Λαβάρου της επαναστάσεως που το πρωτότυπο βρίσκεται στην αγ. Λαύρα.

Μαζί φροντίζουμε να παρελαύνει πρώτο κάθε χρόνο το Καλαβρυτινό άγημα στην παρέλαση της 25ης Μαρτίου στον Πειραιά, από κοινού συντάσσουμε και προωθούμε στο διαδίκτυο ψηφίσματα για το 1821 και τον ρόλο των Καλαβρύτων. Ιστοριοδιφούμε, συζητάμε, αγωνιζόμαστε στις επάλξεις της ιστορικής αλήθειας και τεκμηρίωσης και ως Καλαβρυτινοί Πειραιά ήμασταν αρωγοί στο έργο της αντίκρουσης του ΣΚΑΙ - 1821.

Καθιερώσαμε εορτασμούς σαν αυτόν της μνήμης του Π. Π. Γερμανού κάθε χρόνο την 30ή Μαΐου στην αγ. Λαύρα, ενώ σύντομα θα σας εκπλήξουμε με την παρουσίαση ψηφιακού δίσκου με Καλαβρυτινά παραδοσιακά τραγούδια , καταγραφής και επιμέλειας του Δημήτρη, ο οποίος πλέον των άλλων είναι μουσικός/ μαέστρος και εθνομουσικολόγος.

Η σημερινή βράβευσή του από την ΠΓΚ μας συγκινεί ιδιαιτέρως ως εν Πειραιεί Καλαβρυτινούς, γιατί αφενός πρόκειται για τον δικό μας άνθρωπο, τον αντιπρόεδρό μας, αφετέρου το αξίζει.

Σας ευχαριστώ και συγχαίρω την Παγκαλαβρυτινή ένωση και τον κύριο Γ. Κοσμά για την πρωτοβουλία.

Αθανάσιος Χρονόπουλος,
Πρόεδρος Καλαβρυτινών Πειραιώς,
επίτ. Γενικός Διευθυντής Υπουργείου Ανάπτυξης

Η ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΟΥ ΗΛΙΑ ΜΑΛΕΒΙΤΗ ΜΕ ΤΙΤΛΟ «ΤΟ ΧΙΟΥΜΟΡ ΚΑΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ» ΚΑΙ ΤΟ ΕΤΗΣΙΟ ΔΕΙΠΝΟ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ - ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ (Α.Η.Ι.) ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Την 1η Ιουνίου 2011 και ώρα 19.30 στο ξενοδοχείο «ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΑΝΙΑ» στην Αθήνα έγινε η πρώτη επίσημη **παρουσίαση του νέου βιβλίου, που συνέγραψε ο κ. Ηλίας Μαλεβίτης**, Δικηγόρος, πρόεδρος του Α.Η.Ι. Ελλάδος, αντιπρόεδρος του Κέντρου Παγκοσμίου Ελληνισμού, πρώην Βουλευτής Αχαΐας και πρώην Γενικός Γραμματέας Επικρατείας στην Αντιπροεδρία της Κυβέρνησης. Μίλησαν **ο κ. Νέστωρ Κουράκης** Καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών, **ο κ. Δημήτριος Ρίζος** Δημοσιογράφος - Εκδότης, **ο κ. Γρηγόρης Νιώτης** Αντιπρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων και η **κυρία Κρινιώ Αθανασίου Κανελλοπούλου** πρώην Βουλευτής.

Παρέστησαν και τίμησαν με την παρουσία τους την εκδήλωση **ο τέως Πρόεδρος της Δημοκρατίας Κωνσταντίνος Στεφανόπουλος και η χήρα του αείμνηστου Θανάση Κανελλόπουλου**, που διακρινόταν για το χιούμορ του, στον οποίο ο κ. Μαλεβίτης έχει αφιερώσει το βιβλίο του.

Παρέστησαν επίσης, μεταξύ των άλλων Καλαβρυτινών, **ο κ. Θεόδωρος Σπυρόπουλος** συντονιστής του Συμβουλίου Απόδημου Ελληνισμού Περιφέρειας Η.Π.Α. και πρόεδρος της Ένωσης «ΦΥΤΕΨΕ ΤΙΣ ΡΙΖΕΣ ΣΟΥ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ», ο Βουλευτής Αχαΐας **κ. Αθανάσιος Παπαδόπουλος**, ο υπογράφων **Γεώργιος Κοσμάς** μέλος της Εξελεγκτικής Επιτροπής του Α.Η.Ι., που εκπροσώπησε την **Παγκαλαβρυτινή Ένωση** ως πρόεδρός της, **η κυρία Μαρία Δαφαλιά -Μασσαρά** πρόεδρος της Παγκόσμιας Ένωσης Καλαβρυτινών, **ο κ. Παναγιώτης Μπουζιώτης**, **ο κ. Παναγιώτης Μαντάς** και ο Δικηγόρος **κ. Δημήτριος Νίκας**.

Με το ξεχωριστό αυτό πόνημά του, ο συγγραφέας τονίζει ότι το χιούμορ λειτουργεί, όπως ο παραμορφωτικός καθρέπτης, υπερβάλλει μερικά χαρακτηριστικά στοιχεία και απλουστεύει άλλα, το χιούμορ άλλοτε εμφανίζεται ως κακεντρέχεια ή περιφρόνηση και σε άλλες περιπτώσεις εκφράζεται με λεπτότητα ή αδιόρατα, όπως το αλάτι που δεν διακρίνεται σε ένα καλομαγειρεμένο φαγητό, αλλά χωρίς αυτό το φαγητό θα ήταν άνοστο.

Έχει συλλέξει διάφορα ανέκδοτα, που ειπώθηκαν κυρίως από παλιούς και σύγχρονους πολιτικούς και πολλά χαριτολογήματα, που είπαν δημοσιογράφοι και άλλοι για πολιτικούς και όχι μόνο. Μερικά από αυτά έχουν γραφτεί και άλλα έχουν ειπωθεί από τον αείμνηστο Θανάση Κανελλόπουλο, που ο συγγραφέας είχε την τύχη να τον ακούσει να τα διηγείται ο ίδιος με τον δικό του χαριτωμένο τρόπο κατά το χρονικό διάστημα, που υπηρέτησε δίπλα του ως Γενικός Γραμματέας στην Αντιπροεδρία της Κυβέρνησης. Ο κ. Μαλεβίτης από όλα αυτά, διάλεξε ανέκδοτα με χιουμοριστικό περιεχόμενο, προκειμένου να προκαλέσουν στον αναγνώστη ευχάριστη διάθεση, χωρίς να υπερβαίνουν τα όρια της ευπρέπειας. Πριν αποφασίσει την έκδοση του βιβλίου, προβληματίστηκε, αν η εποχή με την οικονομική κρίση που περνάμε, ήταν κατάλληλη για να δοθούν στη δημοσιότητα μέσα από ένα τέτοιο βιβλίο ανέκδοτα και χαριτολογήματα, που θα είχαν σαν στόχο την πρόκληση γέλιου. Το συζήτησε και μαζί μας και τον ενθαρρύναμε με ενθουσιασμό να προχωρήσει στην έκδοση, θεωρώντας, απεναντίας, ότι η εποχή ήταν η πλέον κατάλληλη, γιατί θα συνέβαλλε στο να ξεχάσουμε έστω για λίγο το "μνημόνιο", που μας στερεί το γέλιο. Όπως τόνισε στην παρουσίαση ο συγγραφέας: «Ευελπιστώ ότι το βιβλίο θα βοηθήσει να γελάσουμε, γιατί όπως είπε και ο Σάμιουελ Τζόνσον "οι άνθρωποι μπορεί να υπήρξαν σοφοί με διάφορους τρόπους, αλλά πάντα γελούσαν με τον ίδιο τρόπο"».

Μετά την παρουσίαση του εξαίρετου βιβλίου, πραγματοποιήθηκε σε άλλες αίθουσες του ξενοδοχείου «ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΑΝΙΑ» **το ετήσιο δείπνο του Αμερικάνικου - Ελληνικού Ινστιτούτου**. Παρεκάθησαν πολλοί προσκεκλημένοι, μεταξύ των οποίων

και όσοι παρέστησαν στην παρουσίαση του βιβλίου του κ. Μαλεβίτη. Καθοδηγήτρια του προγράμματος ήταν **η κ. Όλγα Μπορνόζη**, αντιπρόεδρος της εταιρίας «CAPITAL LINK» και συμμετείχαν πολλοί διακεκριμένοι Έλληνες, Ελληνοαμερικάνοι και Αμερικάνοι επιχειρηματίες, καθώς και Έλληνες πολιτικοί. Μίλησε **ο κ. Γεώργιος Οικονόμου** πρόεδρος του Α.Η.Ι. Αθήνας, **ο κ. Θεόδωρος Σπυρόπουλος** που, πέραν των προεκτεθέντων ιδιοτήτων του, είναι συμπατριώτης μας από το Δρυμό των Καλαβρύτων και διακεκριμένος Επιχειρηματίας στο Σικάγο, **ο κ. Νικόλαος Λαριγγάκης** πρόεδρος του Α.Η.Ι. στις Η.Π.Α. και **ο κ. Ηλίας Μαλεβίτης**, υπό τις ως άνω αναφερόμενες δράστηριότητές του.

Τέλος, απονεμήθηκε βραβείο στην Πρέσβειρα Καλής Θελήσεως **κ. Μαριάνα Βαρδινογιάννη**, η οποία δεν μπόρεσε να προσέλθει στην εκδήλωση, για τη σημαντικότατη συμβολή της στην ανάδειξη του Ελληνικού Πολιτισμού και στην περίθαλψη και αποκατάσταση της υγείας των παιδιών που πάσχουν από καρκίνο.

Η Παγκαλαβρυτινή Ένωση συγχαίρει θερμά τον κ. Ηλία Μαλεβίτη για το μοναδικής έμπνευσης βιβλίο του και για την πετυχημένη θητεία του ως προέδρου του Αμερικανικού - Ελληνικού Ινστιτούτου Ελλάδας, και ευχαριστεί τόσο τον ίδιο, όσο και τον κ. Θεόδωρο Σπυρόπουλο για την πρόσκλησή μας στις παραπάνω εκδηλώσεις.

Γεώργιος Μιλτ. Κοσμάς
πρόεδρος της Π.Ε.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΕΟΥ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΕΞ ΑΡΟΑΝΙΑΣ

Στις 22-5-2011 ημέρα Κυριακή έλαβε χώρα στην Αροανία (Σοποτό) Καλαβρύτων η εορτή του Αγίου Νέου Οσιομάρτυρος Παύλου, που διοργανώθηκε, όπως κάθε χρόνο, από το **Ίδρυμα Προασπίσεως Ηθικών και Πνευματικών Αξιών. Εκτός από τον Σεβασμιότατο Μητροπολίτη Καλαβρύτων και Αιγιαλείας κ.κ. Αμβρόσιο, συλλειτούργησαν και οι Σεβασμιότατοι Μητροπολίτες Γόρτυνος και Μεγαλουπόλεως κ.κ. Ιερεμίας και Κυθήρων κ.κ. Σεραφείμ.** Μετά τη λιτανεία των Αγίων Λειψάνων και της εικόνας του Αγίου Παύλου στο Γενέθλιο Οίκημα του Αγίου, Κλήρος και λαός παρεκάθησαν στο καθιερωμένο «σπαρτιατικό» γεύμα, που με μεγάλη χαρά και εκδηλώσεις αγάπης παρέθεσαν **ο κ. Ιωάννης Αναγνωστόπουλος και η κ. Αικατερίνη Ιωάννη Αναγνωστοπούλου**, πρόεδρος και γενική γραμματέας, αντίστοιχα, του Ιδρύματος.

Κατά τη διάρκεια του γεύματος, **ο Μορφωτικός και Πολιτιστικός Σύλλογος των Απανταχού Καστελοριζίων και Φίλων του Καστελόριζου**, υπό τη διεύθυνση της καλλιτέχνιδος **Ευαγγελίας Ξενοπούλου**, η οποία έχει βραβευθεί από την Ακαδημία Αθηνών, παρουσίασε χορούς, τραγούδια και ποιήματα, από το ακριτικό Καστελόριζο.

Η Παγκαλαβρυτινή Ένωση (Π.Ε.), που εκπροσωπήθηκε στις εκδηλώσεις από τον ταμία Κωνσταντίνο Κατσιάρη, την κοσμήτορα Δήμητρα Κωνσταντινίδη και τον πρόεδρο Γεώργιο Κοσμά, ευχαριστεί θερμά τον κύριο και την κυρία Αναγνωστοπούλου, τόσο για την πρόσκληση όσο και για το ποσόν των 320 ευρώ, που κατέβαλαν στην Π.Ε, για την οικονομική ενίσχυση των δραστηριοτήτων μας.

Στη φωτογραφία από τις εκδηλώσεις, που υπάρχει στο τέλος του τεύχους αυτού, μεταξύ των άλλων, διακρίνονται ο Δήμαρχος Καλαβρύτων **Γεώργιος Λαζουράς**, ο πρόεδρος του Ιδρύματος **Ιωάννης Αναγνωστόπουλος**, ο πρόεδρος της Π.Ε. **Γεώργιος Κοσμάς**, ο πρώην Αντιδήμαρχος Αροανίας **Κώστας Νικολόπουλος - Καμενιανίτης** και ο ταμίας της Π.Ε. **Κωνσταντίνος Κατσιάρης**.

Από το Δ.Σ. της Π.Ε.

Του κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΛ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ
Αρχηγού ΕΛ.ΑΣ. ε.σ.

Αρχή άνδρα δείκνυσι

Δεν εξηγείται διαφορετικά αυτή η νοοτροπία διαφόρων καθηγητών και ναυάρχων με τις συνεντεύξεις τους και τις επιστολές τους προς τον πρωθυπουργό, με τις οποίες επισημαίνουν τα κακώς κείμενα σ' αυτόν τον τόπο, λες κι αυτά που συμβαίνουν βγήκαν τον τελευταίο χρόνο της πρωθυπουργίας του κ. Παπανδρέου. Τώρα είδαν τα κακώς κείμενα στο στράτευμα οι κύριοι επίτιμοι Α/ΓΕΝ;

Δεν θέλω να χρησιμοποιήσω άσχημες εκφράσεις μόνο και μόνο από σεβασμό στους καθηγητές μου από τη Νομική Σχολή, αλλά και από σεβασμό και πειθαρχία προς τους αρχαιότερούς μου επίτιμους Α/ΓΕΝ.

Θέλω να ρωτήσω όμως τον κ. καθηγητή μου, όταν ήταν στα μέσα και στα έξω, με σημαντική θέση δίπλα στον αείμνηστο Ανδρέα Παπανδρέου, όλα δούλευαν ρολόι; Η οικονομία πήγαινε καλά; Η δικαιοσύνη δούλευε ρολόι; Η παιδεία, εν ηρεμία, ήταν αφοσιωμένη στα καθήκοντά της; Η ασφάλεια των Ελλήνων πολιτών ήταν στο ζενίθ; Απλώς ερωτήματα υποβάλλω προς τον κ. καθηγητή.

Όχι, κύριε καθηγητά, δεν δούλευαν ρολόι, τα προβλήματα σωρεύονταν από τότε. Και μη μου πείτε ότι τα επισημάνατε στους κυβερνώντες. Τα χαρτιά και οι επισημάνσεις δεν λένε τίποτα. Γιατί, αν δεν σε ακούνε, τα βροντάς και φεύγεις, έτσι, για να είσαι ήσυχος με τη συνείδησή σου και έναντι των φοιτητών τους οποίους διδάσκεις. Κάτι τέτοιο δεν θυμάμαι να συνέβη. Αν πάλι κάνω λάθος, ζητώ συγγνώμη. Όμως, οι επισημάνσεις σας είναι κατόπιν εορτής.

Κύριοι ναύαρχοι, ατυχήσατε με την επιστολή σας προς τον κ. πρωθυπουργό, και ατυχήσατε διότι επισημαίνετε πράγματα που συνέβαιναν επί των ημερών σας και δεν κάνατε τίποτα να τα θεραπεύσετε, διότι ήσασταν οι Αρχηγοί του Ναυτικού και όχι κατώτεροι αξιωματικοί.

Δεν τολμήσατε τότε που ήσασταν στην ενέργεια να τα θίξετε, διότι η καρέκλα ήταν γλυκιά, διότι ήταν καλά τα μαύρα αυτοκίνητα με τα αστέρια, οι παρατρεχάμενοι, οι παιάνες και το «Παρουσιάστε». Τώρα είναι αργά για κλάματα.

Φίλε κύριε ναύαρχε, δεν τολμήσατε τότε, όταν σας έκλεισαν κατάμουτρα την πόρτα σε σύσκεψη, καίτοι είχατε σημαντική θέση για την ασφάλεια του έθνους. Οι ηγήτορες τα βροντάνε την ίδια στιγμή και φεύγουν με ψηλά το κεφάλι, τώρα είναι αργά για διαμαρτυρίες.

Τους Αρχηγούς πρέπει να τους σέβονται οι πάντες, και όχι σε τελετές και παραδόσεις να γίνονται αντικείμενα απαξίωσης, με προβληματικές εκφράσεις. Τότε δεν μπορείς να σταθείς στα μάτια των παρακάτω. Κύριε Καραμαλίκη, προχθές φύγατε από το Ναυτικό, πότε πρόκαναν και έγιναν όλα μπάχαλο;

Θέλω να πιστεύω ότι, αν ζούσε ο αείμνηστος Γιώργος Θεοδωρουλάκης, ποτέ δεν θα υπέγραφε τέτοιο κείμενο, καίτοι είχε κάθε δικαίωμα να γράψει ό,τι ήθελε, γιατί τα βρόντηξε διαφωνώντας, δεν τον αποστράτευσαν. Ποτέ δεν θα απαξιώσω το αξιόμαχο των Ενόπλων Δυνάμεων της πατρίδας μου.

Το αξιόμαχο είναι έργο των ηγητόρων και όχι των εκάστοτε υπουργών. Οι υπουργοί απλώς στηρίζουν ηθικά το έμψυχο δυναμικό και οι κατώτεροι αποκαρδιώνονται, όταν ακούν κυβερνητικά στελέχη να απευθύνονται στην ηγεσία Όπλου και να λένε: «Οι πιλότοι είναι μεν ήρωες, δεν παράγουν όμως έργο». Και κανείς, μα κανείς δεν αντέδρασε, δεν τα βρόντηξε. Έτσι δεν μπορείς να σταθείς στα μάτια των υφισταμένων σου, διότι βλέπεις ότι ο Αρχηγός σου δεν αντιδρά στην απαξίωση.

Κάποτε σε τούτον τον τόπο πρέπει να υπάρξει στη δημόσια ζωή η λέξη «παραιτούμαι» την ώρα που πρέπει, και όχι αμφισβητήσεις και κροκοδείλια δάκρυα κατόπιν εορτής. Τότε δεν σε πιστεύει κανείς και λένε ότι έχασες την καρέκλα και γι' αυτό τα λες.

Κύριοι ομότιμοι καθηγηταί, κύριοι επίτιμοι ναύαρχοι, η ζωή σάς ξεπέρασε, τα πράγματα δεν εξελίχθηκαν τελευταία αλλά και επί των ημερών σας, και δυστυχώς δεν κάνατε τίποτα. Τώρα είναι αργά γιατί, κύριοι ναύαρχοι, δεν θυμηθήκατε τι σας δίδασκαν στη σχολή και δεν βλέπατε τα ταμπελάκια στους τοίχους των αιθουσών των σχολών που έγραφαν ότι «αρχή άνδρα δείκνυσι». Είναι αργά, δεν μπορείτε να δικαιολογηθείτε ούτε στον εαυτό σας, και είναι κρίμα γιατί ήσασταν ηγήτορες με δύναμη.

Η ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΗ ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΗ ΜΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΛΕΙΤΟΡΙΑ ΥΠΟΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ε.α. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΟΥΚΟΥΡΑ,

ΣΤΗ ΣΧΟΛΗ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ ΣΤΙΣ 2-4-2011, ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΩΝ ΤΗΣ ΠΡΟΤΟΜΗΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΗ ΤΟΥ, ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ ΚΑΛΜΠΟΥΡΤΖΗ, ΠΟΥ ΕΠΕΣΕ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΕΙΣΒΟΛΗ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ΤΟΝ ΙΟΥΛΙΟ ΤΟΥ 1974, ΤΟΣΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΗΡΩΙΣΜΟ ΤΟΥ ΚΑΛΜΠΟΥΡΤΖΗ, ΟΣΟ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΕΙ ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΠΥΡΟΒΟΛΑΡΧΙΑΣ, ΠΟΥ ΔΙΟΙΚΟΥΣΕ Ο ΟΜΙΛΗΤΗΣ, ΤΟΤΕ ΥΠΟΛΟΧΑΓΟΣ

Στις 2 Απριλίου 2011 πραγματοποιήθηκαν στη Σχολή Πυροβολικού στη Ν. Πέραμο Αττικής τα αποκαλυπτήρια της προτομής του αντιστράτηγου Στυλιανού Καλμπουρτζή, ο οποίος εφονεύθη στην Κύπρο την 23 Ιουλίου 1974 κατά την διάρκεια της τουρκικής εισβολής. Τα αποκαλυπτήρια πραγματοποίησε ο πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Κάρολος Παπούλιας παρουσία του Υφυπουργού Εθνικής Άμυνας κ. Πάνου Μπεγλίτη, του Υπουργού Άμυνας της Κύπρου κ. Κώστα Παπακώστα, του πρέσβη της Κύπρου στην Ελλάδα κ. Ιωσήφ Ιωσήφ, των εκκλησιαστικών αρχών της περιοχής, της ηγεσίας των ενόπλων δυνάμεων, λοιπών πολιτικών και στρατιωτικών αρχών, της οικογένειας του τιμώμενου στρατηγού και πλήθους κόσμου. Μεταξύ των προσκεκλημένων ήταν και ο πρόεδρος της Παγκαλαβρυτινής Ένωσης κ. Γεώργιος Κοσμάς και το μέλος του Δ.Σ. κ. Βλάσης Σταθούλιας, πολλά μέλη, ο πρόεδρος των απανταχού Φιλιωτών κ. Γεώργιος Μητρόπουλος και αρκετοί άλλοι συμπατριώτες μας.

Η συγκίνηση ήταν εμφανής στα πρόσωπα των προσκεκλημένων καθ' όλη τη διάρκεια της τελετής. Κανείς όμως δεν κατόρθωσε να συγκρατήσει τα δάκρυά του, όταν έλαβαν το λόγο και μίλησαν για την προσωπικότητα και τη δράση του τιμώμενου Στρατηγού η κόρη του κ. Μαρία Καλμπουρτζή και ο τότε υπολοχαγός της μονάδος του συμπατριώτη μας κ. Δημήτριος Κούκουρας, που υπηρετούσε στην Κύπρο και εκτελούσε καθήκοντα διοικητού Πυροβολαρχίας.

Ο Υποστράτηγος ε.α. Δημήτριος Κούκουρας είπε τα εξής:

Καθήκον ιερό, αλλά συγχρόνως και μέγιστος οφειλόμενος φόρος τιμής οδήγησε τα βήματά μας σήμερα στην σεμνή αυτή τελετή, των αποκαλυπτηρίων της προτομής του διοικητή της 181 ΜΠΠ, κατά την περίοδο της τουρκικής εισβολής, Καλμπουρτζή Στυλιανού. Ο ίδιος υπηρέτησε με αυτοθυσία τα ιερά και τα όσια της φυλής μας, ενέπνευσε τους υφισταμένους του αξιωματικούς και οπλίτες και προσέφερε τον εαυτό του θυσία στον βωμό των ιδανικών μας. Ήταν ένας γενναίος αξιωματικός εμπνευσμένος διοικητής, γνήσιος Έλληνας, ζυμωμένος με τις αξίες και τα ιδανικά του έθνους μας, αλλά και διαποτισμένος με τις αρχές και τις παραδόσεις του ενδόξου πυροβολικού μας.

Θυμάμαι το διοικητή μου τη νύχτα της 19ης προς 20 Ιουλίου 1974 ξάγρυπνο στο γραφείο του να μας δίνει οδηγίες και κατευθύνσεις, να έχει αφουγκραστεί τον κίνδυνο που απειλούσε την Κύπρο και να προσπαθεί να είναι έτοιμος να τον αντιμετωπίσει.

Θυμάμαι, ήμουν τότε νεαρός υπολοχαγός, όταν με κάλεσε στο γραφείο του, ήταν λίγο μετά τα μεσάνυχτα της τραγικής εκείνης νύχτας και με ρώτησε σε ποια φάση βρίσκεται η προετοιμασία της Πυροβολαρχίας μου για ανάληψη πολεμικής αποστολής, όταν του απάντησα πως και αυτή τη στιγμή είμαστε έτοιμοι να

κινηθούμε οπουδήποτε, είδα το πρόσωπο του να λάμπει από ικανοποίηση.

Η τελευταία φορά που συναντηθήκαμε ήταν το πρωί της 20ης Ιουλίου στην Πύλη του στρατοπέδου μας, μου έδωσε τη διαταγή να κινηθώ ανεξάρτητα με την πυροβολαρχία μου προς την περιοχή της Αμμοχώστου, για να υποστηρίξω τις εκεί μαχόμενες μονάδες.

Ο ίδιος με το υπόλοιπο της μονάδος αναχώρησε για τον Πενταδάκτυλο με εντολή να υποστηρίξει τις Μονάδες που επιχειρούσαν στην περιοχή και να ενισχύει τις μονάδες πυροβολικού του τομέα Κερύνειας.

Την αποστολή που του δόθηκε την εκτέλεσε στο ακέραιο από τις 20 έως τις 22 Ιουλίου 74, ενεργώντας ως υπεύθυνος τίμιος και γενναίος αξιωματικός. Και όταν το συμβούλιο ασφαλείας των Η.Ε. διέταξε την κατάπαυση του πυρός την 4η απογευματινή ώρα της 22ας Ιουλίου εκείνος συμμορφώθηκε, γιατί διακρινόταν από υψηλό αίσθημα ευθύνης, ήθος και πολεμική αρετή.

Την 23η Ιουλίου 1974 και ενώ είχε αρχίσει η πρώτη ημέρα της καταπαύσεως του πυρός, τα Τουρκικά στρατεύματα προφανώς δεν σεβάστηκαν τη συμφωνία και άρχισαν να προωθούνται. Διαισθάνθηκε έγκαιρα τον κίνδυνο και ενημέρωσε άμεσα τους προϊσταμένους του ότι οι τουρκικές δυνάμεις κινούνται απειλητικά προς τη μονάδα. Έλαβε την εντολή να παραμείνει στη θέση του και όταν η κατάσταση επιδεινώθηκε ακόμη περισσότερο, του δόθηκε διαταγή να κινηθεί σε ασφαλέστερη θέση. Ήταν όμως ήδη αργά. Το τουρκικό πεζικό από τα υπερκείμενα υψώματα με όλμους και πολυβόλα άρχισε να σφυροκοπά πισώπλατα τη μονάδα μας.

Ο αγώνας ήταν πλέον άνισος και τα περιθώρια αντίδρασης ελάχιστα, καθόσον για πρώτη φορά στην ιστορία, μονάδα πυροβολικού αγωνιζόταν σώμα με σώμα με τον αντίπαλο.

Σε αυτή την κορυφαία και κρίσιμη στιγμή της στρατιωτικής του σταδιοδρομίας, ο Καλμπουρτζής δεν δίστασε να αναμετρηθεί με την ιστορία. Στάθηκε όρθιος μαζί με όλους τους αξιωματικούς και οπλίτες του, μπροστά και δίπλα τους, αποδεικνύοντας ότι τα δύσκολα είναι για τους ικανούς και η δόξα για τους γενναίους.

Η φλόγα και το θάρρος της ψυχής του ήταν εκείνα που θωράκισαν το διοικητή μου για να υπερασπιστεί αδιαπραγμάτευτες αξίες και ιδανικά στα καθαγιασμένα χώματα της Κύπρου. Έδωσε το αίμα του μαζί με ένα άριστο έφεδρο αξιωματικό από την Αμμόχωστο τον Γιαννάκη Γεωργίου και 37 από τα παλικάρια του, για να διατηρηθεί η ελευθερία της. Απόδειξη του ηρωισμού των στρατιωτών μας εκείνες τις δύσκολες στιγμές, αποτελούν τα τελευταία λόγια του στρατιώτη Νίκου Ψαρά, του ήρωα από το Παραλίμνι της Αμμοχώστου. Βαριά πληγωμένος, λίγο πριν αφήσει την τελευταία του πνοή, είπε τα εξής: «Να πείτε στη Μάνα μου να μην κλάψει για μένα! Εγώ πέφτω για την πατρίδα».

Με αυτόν τον τρόπο γράφτηκε μια καινούρια σελίδα δόξας στην ιστορία του πυροβολικού που θέλει τους Πυροβολητές να αγωνίζονται μέχρις εσχάτων επάνω στα πυροβόλα τους.

Στρατηγέ μας δίδαξες με την θυσία σου τι θα πει αγάπη για την πατρίδα και πίστη για την ελευθερία. Εμείς που υπηρετήσαμε υπό τις διαταγές σου θα σε φανταζόμαστε εκεί ψηλά τις κορυφές του Πενταδάκτυλου να πετάς σαν τον Σταυραετό, αντίκρυ από τον άλλο Σταυραετό της Μονής Μαχαιρά στο όρος Τρόοδος, τον Γρηγόρη Αυξεντίου. Πιστεύουμε να ανταμώνετε στους ελεύθερους ουρανούς και να καταστρώνετε σχέδια για τη δικαίωση της Κύπρου. Από εκεί θα ακούμε και τη φωνή σου να μας υπενθυμίζει το ανεξόφλητο χρέος αλλά και τις ιστορικές μας ευθύνες. Γιατί δεν μπορεί να εφησυχάζει η εθνική μας συνείδηση, όσο η μεγαλόνησος υφίσταται την παράνομη κατοχή.

Η Δόξα Στρατηγέ, να δροσίζει τα κρίνα του Παραδείσου σου.

Η Ψυχή σου να είναι Αγία και

Η Μνήμη Σου Αιωνία.

Μετά τα αποκαλυπτήρια της προτομής και την δεξίωση που παρέθεσε η Σχολή προς τους προσκεκλημένους συγκεντρωθήκαμε όλοι στο αμφιθέατρο της Σχολής όπου παρουσιάστηκε με παραστατικό τρόπο από Αξιωματικούς επιτελείς της Σχολής σε τρισδιάστατη μορφή επί οθόνης η πολεμική δραστηριότητα της μονάδας από την έναρξη των επιχειρήσεων την 20 Ιουλίου 1974 έως την ύπουλη προσβολή που εδέχθη κατά την διάρκεια της εκεχειρίας την 23 Ιουλίου 1974 με αποτέλεσμα να φονευθεί ο Διοικητής, 37 παλληκάρια και να καταστραφεί όλο το υλικό της Μονάδος.

Στη συνέχεια παρουσιάσθηκε η πολεμική δραστηριότητα της Γ' πυροβολαρχίας της Μονάδας την οποία διοικούσε ο συμπατριώτης μας τότε Υπολοχαγός κ. Κούκουρας Δημήτριος ως ακολούθως:

Τι απέγινε όμως η τρίτη πυροβολαρχία της Μοίρας, η Γ', που όπως είδαμε και πιο πάνω κινήθηκε ανεξάρτητα από τις υπόλοιπες;

Η πυροβολαρχία αυτή - θα μπορούσε να πει κάποιος - ότι έμελλε με τη δράση της να εκδικηθεί για την απώλεια της υπόλοιπης μονάδας. Πράγματι, από την πρώτη μέρα έναρξης των επιχειρήσεων μέχρι και την τελευταία, η Γ' πυροβολαρχία δεν έπαψε να πολεμά και μάλιστα με ιδιαίτερη επιτυχία. Και όχι μόνο αυτό. Εκτελώντας τις διαταγές της Διοικήσεως Πυροβολικού, διέτρεξε σχεδόν όλη τη γραμμή αντιπαράθεσης, όλο σχεδόν το μέτωπο, μετακινούμενη συνεχώς και εκπέμποντας δραστικά και αποτελεσματικά τα

πυρά της κατά του προελαύνοντος εισβολέα, έχοντας μηδενικές - στην κυριολεξία- απώλειες. Και όλα αυτά κάτω από το συνεχές σφυροκόπημα της Τουρκικής αεροπορίας, χωρίς την κάλυψη τμημάτων ελιγμού. Ακόμα και με το πέρας των εχθροπραξιών, παρέμεινε ταγμένη, σε πλήρη πολεμική ετοιμότητα για 10 περίπου μήνες. Ας δούμε εν συντομία τη δράση της.

Το πρωί της 20 Ιουλ 1974, ο τότε Υπολοχαγός (ΠΒ) Δημήτριος Κούκουρας, διοικητής της Γ'πυρχιας της 181 ΜΠΠ, έλαβε διαταγή από τον Διοικητή του, Αντισυνταγματάρχη Καλμπουρτζή, να ταχθεί στην περιοχή του χωριού ΣΤΥΛΛΟΙ, με αποστολή την Άμεση Υποστήριξη της 1ης Ανωτέρας Τακτικής Διοίκησης που εξασφάλιζε τον τομέα της Αμμοχώστου. Είναι χαρακτηριστικά τα λόγια του Διοικητή προς τον ΝΕΟΤΕΡΟ πυροβολάρχη της Μοίρας του, μπροστά από την Πύλη του στρατοπέδου:

«Δημήτρη καλή τύχη, ο Θεός μαζί σας και η Αγία Βαρβάρα να είναι προστάτης και οδηγός σας».

Πράγματι από το πρωί της 20 Ιουλ 1974, κινήθηκε και τάχθηκε στην περιοχή του χωριού ΣΤΥΛΛΟΙ και εκτέλεσε βολές για την εξουδετέρωση του Τουρκοκυπριακού (Τ/Κ) θύλακα της ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ.

Την 22 Ιουλ 1974 μετακινήθηκε στην περιοχή του χωριού ΠΡΑΣΤΙΟ μεταξύ νέας και παλαιάς οδού ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ- ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ υποστηρίζοντας την ενέργεια Τάγματος Πεζικού για την εξουδετέρωση των αντιστάσεων των Τ/Κ χωριών της περιοχής που με όλμους και πολυβόλα από υψώματα γύρω από τα χωριά τους, παρενοχλούσαν τις μετακινήσεις των τμημάτων της Εθνικής Φρουράς.

Το βράδυ της 22 Ιουλ. επέστρεψε στην αρχική της θέση, συνεχίζοντας την εκτέλεση βολών κατά του θύλακα της ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ.

Την 24 Ιουλίου και ενώ ευρίσκετο ακόμη στο χωριό ΣΤΥΛΛΟΙ πληροφορήθηκε την μεγάλη καταστροφή που υπέστη η μοίρα. Η πρώτη και άμεση ενέργεια του Διοικητού Πυροβολαρχίας ήταν να εξυψώσει το ηθικό των στρατιωτών του και να διατηρήσει την μαχητική ικανότητά τους σε υψηλά επίπεδα, πράγμα το οποίο επετεύχθη, όπως φαίνεται από την εν συνεχεία δραστηριότητα της πυροβολαρχίας.

Τη Νύκτα 28/29 Ιουλ 1974 μετακινήθηκε στην περιοχή του χωριού ΒΩΝΗ υποστηρίζοντας την ενέργεια για την περίσφιξη και εξάλειψη του Τ/Κ θύλακα βορείως της ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ στην περιοχή του χωριού ΜΙΑ ΜΗΛΙΑ.

Από το πρωί της 14 Αυγούστου 1974 με την έναρξη της δεύτερης φάσης της εισβολής (ΑΤΤΙΛΑΣ ΙΙ) άρχισε να εκτελεί πυρά εναντίον του δημιουργηθέντος Τ/Κ Θύλακα Β. Λευκωσία προς την περιοχή του χωριού Μια Μηλιά.

Με την διάσπαση του παραπάνω θύλακα και την έναρξη προελάσεως των τουρκικών αρμάτων προς την περιοχή της Αμμοχώστου άρχισε να μετακινείται εκτελώντας βολές αναχαίτισης από θέσεις Ν του χωριού ΤΥΜΠΟΥ και από το ύψος του χ. ΠΥΡΟΪ την 14 και 15 Αυγ.

Την 16 Αυγ 1974 μετακινήθηκε και παρέμεινε στην περιοχή βόρεια χωριού ΑΒΔΕΛΕΡΟ υποστηρίζοντας την ενέργεια των τμημάτων Πεζικού και καταδρομών κατά τη μεγάλη μάχη στο χωριό ΠΥΡΟΪ.

Τη Νύκτα 19/20 Αυγ 1974 μετακινήθηκε στην περιοχή μεταξύ του χωριού ΝΗΣΟΥ και του χωριού ΔΑΛΙ υποστηρίζοντας την ενέργεια για την περίσφιξη και εξάλειψη του Τ/Κ θύλακα της ΛΟΥΡΟΥΤΖΙΝΑΣ. Στη θέση αυτή παρέμεινε και μετά το πέρας των εχθροπραξιών, σε πλήρη πολεμική ετοιμότητα, μέχρι τον Αύγουστο του 1975, οπότε και ενσωματώθηκε στην 182 ΜΠΠ, στην περιοχή του Αγίου Ιωάννη Μαλούντας, για να συμπληρώσει την απολεσθείσα από τις επιχειρήσεις πυροβολαρχία της παραπάνω μοίρας. Έτσι έκλεισε η λαμπρή Ιστορία της 181 ΜΠΠ με μεγάλη προσφορά και θυσίες σε αυτόν τον αγώνα.

Μετά την παρουσίαση εδόθη ο λόγος και πάλι στον κ. Κούκουρα κλείνοντας την εκδήλωση και λέγοντας τα εξής:

Είδαμε πριν από λίγο ένα μέρος της τραγωδίας που πραγματοποιήθηκε στην Κύπρο εκείνο τον καυτό Ιούλιο του 1974, με θύματα το μεγαλύτερο τμήμα της Μονάδας μου τον ίδιο το Διοικητή της και 37 εικοσάχρονα παλικάρια.

Για λόγους που δεν μπόρεσα ποτέ να εξηγήσω οι μονάδες πυροβολικού παραμείνανε την νύχτα της 19/20 Ιουλίου 74 εντός των στρατοπέδων.

Οι Τούρκοι με το Π.Φ. της ημέρας άρχισαν να ρίχνουν αλεξιπτωτιστές στον πεδινό χώρο Β.Δ. της Αευκωσίας λες και έκαναν εκπαιδευτική άσκηση, είχαν αποβιβάσει τα πρώτα τους τμήματα στην περιοχή πέντε μίλι Δ. της Κερύνειας σχεδόν χωρίς αντίσταση και τα Τουρκικά αεροπλάνα διέσχιζαν ανενόχλητα τον ουρανό της Κύπρου βομβαρδίζοντας τα στρατόπεδα μας με τις μονάδες εντός αυτών.

Μέσα σ' αυτό το πανδαιμόνιο της αλαζονικής στρατιωτικής υπεροχής, του θράσους της ανομολόγητης καταπάτησης κάθε κανόνα διεθνούς δικαίου και της ακόρεστης ορμής του ασιατικού επεκτατισμού οι Διοικητές μονάδων και υπομονάδων έπαιρναν τις πρώτες πολεμικές τους αποστολές με τα γνωστά στη συνέχεια αποτελέσματα.

Από την περιγραφή των γεγονότων διαπιστώθηκε ο ύπουλος τρόπος με τον οποίο ενεργούσαν οι Τούρκοι από την έναρξη και καθ' όλη τη διάρκεια των επιχειρήσεων, αδιαφορώντας ακόμη και για της αποφάσεις των Ηνωμ. Εθνών. Ο Καλμπουρτζης, όπως είδαμε φονεύθη την πρώτη ημέρα μετά την κατάπαυση του πυρός σεβόμενος την απόφαση του Σ.Α. και υπακούοντας στις διαταγές των προϊσταμένων του να πα-

ραμείνει στη θέση του αν και είχε αναφέρει για τον κίνδυνο που απειλούσε την μονάδα του. Όταν του δόθηκε διαταγή να μετακινηθεί σε ασφαλέστερη θέση ήταν ήδη αργά. Το τουρκικό πεζικό από πλεονεκτική θέση προσέβαλε από παντού την μονάδα με όλμους και πολυβόλα. Ο αγώνας ήταν πλέον άνισος και τα περιθώρια αντίδρασης ελάχιστα καθ' όσον για πρώτη φορά στην ιστορία μονάδα Πυρ/κού αγωνίζονταν σώμα με σώμα με τον αντίπαλο.

Σε εκείνη την κορυφαία και κρίσιμη στιγμή της στρατιωτικής του σταδιοδρομίας ο Καλμπουρτής και όλο το προσωπικό της μονάδας αγωνίσθηκαν ηρωικά.

Οφείλω προσωπικά να συγχαρώ τη Διοίκηση και τους επιτελείς της Σχολής για την προσπάθεια την οποίαν κατέβαλαν ώστε να μας παρουσιάσουν με αυτό τον εντυπωσιακό τρόπο τις πολεμικές δραστηριότητες της τότε μονάδας μου.

Με την ευκαιρία της εδώ παρουσίας του αξιότιμου υπουργού άμυνας της Κύπρου κ. Κώστα Παπακώστα θα ήθελα να επισημάνω το προσωπικό του ενδιαφέρον που σε συνεργασία με τον δραστήριο πρόεδρο του Παγκύπριου Συνδέσμου Εφέδρων Πυροβολικού κ. Κώστα Δράκο φρόντισαν να αποδοθούν οι τιμές που αξίζουν στον ήρωα διοικητή μου Στυλιανό Καλμπουρτζή, πραγματοποιώντας πριν από δύο περίπου χρόνια τα αποκαλυπτήρια παρόμοιας προτομής του στο νέο σύγχρονο στρατόπεδο της νέας πλέον Α/Κ 181 Μ/Κ Β ΤΟ R - ΜΙ της μονάδας με την οποία δοξάσθηκε και πέρασε στην αιωνιότητα, δίνοντας μάλιστα στο στρατόπεδο το όνομά του «Στρατόπεδο Αντ/γου Καλμπουρτζή Στυλιανού».

Αξίζει ν' αναφέρω και την εξής λεπτομέρεια ότι η ημερομηνία και η ώρα που είχε επιλεγεί για τα αποκαλυπτήρια ήταν 7 η ώρα το απόγευμα της 23ης Ιουλίου του 2009, ημερομηνία και ώρα που ο ίδιος το 1974 ταξίδευε για το πάνθεο των ηρώων του Ελληνισμού.

Με ιδιαίτερη συγκίνηση αλλά και υπερηφάνεια θέλω να αναφερθώ και για την εδώ παρουσία αρκετών εφέδρων Αξκών και οπλιτών της τότε Μονάδας μου. Ήρθαν εδώ από την Κύπρο για να αποδώσουν τιμές τόσο στον ήρωα Διοικητή τους όσο και στους συναδέλφους τους που έμειναν φρουροί στον Πενταδάκτυλο για να δηλώνουν με την εκεί θυσία τους την ελληνικότητα της περιοχής. Αρκετοί από αυτούς βρέθηκαν στο σημείο εκείνο της ύπουλης προσβολής, έδωσαν το δικό τους αγώνα και κατόρθωσαν εκ θαύματος να διασωθούν μέσα από την κόλαση του πυρός που εξαπέλυσαν οι Τούρκοι. Είναι επίσης εδώ και μερικοί από τους στρατιώτες της πυροβολαρχίας μου δύο μάλιστα από εδώ ο Δ. Στεφανόπουλος από την Πάτρα και ο Παν. Καραγιανόπουλος από τον Πύργο της Ηλείας. 20χρονα παιδιά όλοι τους τότε μεσήλικες και γκριζομάλληδες τώρα. Κυρίες και κύριοι, η ιστορία των Ελλήνων σε τούτο το μικρό βράχο του Αιγαίου είναι κατάμεστη από αγώνες, μια αδιάκοπη διαμέσου των αιώνων στάση ζωής, που αγωνίζεται με αυταπάρνηση και ασύλληπτο ηρωισμό για την δικαιοσύνη, την εθνική ακεραιότητα και την ελευθερία. Μια παρόμοια ηρωική σελίδα γράφτηκε πριν από 37χρόνια και στην Κύπρο από την τότε μονάδα μου με επικεφαλής των ήρωα Διοικητή της.

Θα ήθελα στο σημείο αυτό απευθυνόμενος στους νέους Αξκούς της Σχολής να τους πώ: Πρέπει να μαθαίνουν και να θυμούνται ότι είναι κλαδιά ενός δένδρου με βαθιές ρίζες, τόσο Βαθιές και τόσο Ζωντανές που μπορούν να αντέξουν στις κρίσιμες σύγχρονες περιστάσεις. Τους συνιστώ ότι πρέπει να βρίσκουν τη δύναμη να προχωρούν να υπερβαίνουν το κακό και τη συμφορά και να αγωνίζονται για την ειρήνη, τη συμφιλίωση και την καταλλαγή. Αυτοί είναι οι ωραιότεροι καρποί που ανέβλυσαν από την σταυρική θυσία του Ιησού Χριστού που σε λίγες ημέρες θα εορτάσουμε τα Άγια του Πάθη και που βλαστάνουν με το αίμα των ηρώων της πίστεως και της πατρίδος.

Ανεξίτηλη στη μνήμη μου έχει μείνει η στιγμή που συναντηθήκαμε για τελευταία φορά με τον Διοικητή μου στην Πύλη του Στρατοπέδου μας το πρωί της 20ης Ιουλίου, εκτός από την διαταγή που μου έδωσε να κινηθώ ανεξάρτητα με την Πυρ/χία μου από την υπόλοιπη μονάδα και τις ευχές του όπως ακούσαμε, μου έδωσε και την εικόνα της Αγίας Βαρβάρας την οποία είχε εκδώσει η ΔΠΒ/ΓΕΕΦ την οποία μονίμως είχα επάνω μου καθ' όλη τη διάρκεια των επιχειρήσεων και δεν αποχωρίσθηκα ούτε μια ημέρα εδώ και 37 χρόνια.

Ο θεός και η Αγία Βαρβάρα που μας προστάτευε θέλησαν να επιβιώσουμε φορτωμένοι όμως με το ασίγαστο χρέος να θυμόμαστε και να τιμούμε πάντοτε τους συναδέλφους μας που θυσιάστηκαν στο μαρτυρικό νησί του Αποστόλου Βαρνάβα.

Στη μνήμη των ηρώων της Μονάδος μου ως ελάχιστο φόρο τιμής θα μου επιτρέψετε να καταθέσω τα λόγια με τα οποία ο 17χρονος τότε αγωνιστής και μετέπειτα ήρωας Ευαγόρας Παλληκαρίδης αποχαιρετούσε από το βουνό όπου ευρίσκοντο τα παλληκάρια της Ε.Ο.Κ.Α. που είχαν εκτελεστεί:

«Των αθανάτων το κρασί βρήκατε σεις και πίνετε, ζωή για σας ο θάνατος και αθάνατοι θα μείνετε».

Επιμέλεια:
Αφροδίτη Γ. Κοσμά,
Δικηγόρος, μέλος της Π.Ε.

Του Αρχιμ. ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ Ν. ΠΕΤΤΑ,
δρ. Φιλοσοφίας & Προέδρου
του μη κερδοσκοπικού Ινστιτούτου:
«ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΠΑΠΟΥΛΑΚΟΣ»

Αφιέρωμα στα 150 χρόνια από την ομολογιακή κοίμηση του σύγχρονου αποστόλου της ρωμιοσύνης Χριστοφόρου Παπουλάκου

Εκατόν πενήντα χρόνια συμπληρώνονται από την ομολογιακή κοίμηση του οσίου πατρός ημών Χριστοφόρου του Παπουλάκου (†18-1-1861). Ωστόσο η βιωτή και η τιμή του, αν και παρήλθε ενάμιση αιώνας, μένει πολύ ζωντανή στο σύγχρονο ρωμιό. Οι διώκτες του νόμιζαν ότι με το να τον φιμώσουν θα τον «σκότωναν». Μπορεί να τον σκότωσαν σωματικά, όμως το πνεύμα και οι Διδαχές του πήραν σάρκα, έμειναν ζωντανές και δυναμώνουν. Στη συνέχεια παρατίθεται ένα σύντομο βιογραφικό της θρυλικής αυτής μορφής.

Ο μοναχός Χριστοφόρος Παναγιωτόπουλος ή Παπουλάκος είναι ένας σύγχρονος απόστολος των Ρωμιών και της Ορθοδοξίας. Παρά ταύτα η μορφή και η δράση του επί 150 και πλέον χρόνια τελούσε υπό αμφισβήτηση και παρεξήγηση μέσα στην τεχνητή ομίχλη, την οποία είχαν δημιουργήσει η κακία και οι αντινομίες της εποχής του, και μόλις στις μέρες μας αποκαθίσταται με όλη της τη λαμπρότητα.

Ο Παπουλάκος/κης γεννήθηκε μετά το 1770 στον Άρμπουνα των Καλαβρύτων. Μετέρχονταν το οικογενειακό επάγγελμα του κρεοπώλη. Ήταν άνθρωπος φιλήσυχος και δίκαιος. Σε ώριμη ηλικία βλέπει ένα ουράνιο σημείο στην οικία του, που τον προστάζει να αφιερωθεί εξ ολοκλήρου στον Χριστό ως κήρυκας μοναχός. Πιο ψηλά από το χωριό του χτίζει την ιδιόκτητη Σκήτη της «Κοιμήσεως της Θεοτόκου». Ήταν απλός και κατείχε στοιχειώδεις γραμματικές γνώσεις – ως εκ τούτου δεν θα μπορούσε να κατακτήσει κάποια υπεύθυνη θέση στον ανώτερο κλήρο. Είχε όμως την τύχη να ζήσει στην πιο έντονη περίοδο του Έθνους μας. Συμμετείχε στη μεγάλη προετοιμασία και στον αγώνα για την απελευθέρωση της Ελλάδος από το μακρόχρονο οθωμανικό ζυγό.

Έτσι ζυμώθηκε με τα εθνικά νάματα και την πνευματικότητα, που απορρέουν από τη μακραίωνη παράδοσή μας και την άνευ όρων και ορίων προσήλωση της ελλαδικής Εκκλησίας στην Μεγάλη Μητέρα Εκκλησία. Και όταν οι Βαυαροί και τα όργανά τους θέλησαν να αλλοιώσουν το ελληνορθόδοξο πνεύμα με απαράδεκτες και ύποπτες καινοτομίες, ο Χριστοφόρος τέθηκε επικεφαλής στον αγώνα για την αλήθεια και την ελευθερία. Μαζί του λόγιοι και οσιώτατοι ρασοφόροι της εποχής του, όπως ο εκ Κεφαλληνίας Κοσμάς Φλαμιάτος, ο Μεγαλοσπηλιώτης Ιγνάτιος Λαμπρόπουλος, ο Κωνσταντίνος ο εξ Οικονόμων, ο Διονύσιος Επιφανιάδης, και άλλοι Κολλυβάδες και πνευματικοί άνθρωποι από όλα τα κοινωνικά και μορφωτικά στρώματα.

Ο Παπουλάκος περιοδεύει σε όλη την Πελοπόννησο, στην Αττική και σε πολλά νησιά, όπως στις Σπέτσες, στην Ύδρα, στον Πόρο και στην Ελαφόνησο, διδάσκοντας το Λόγο του Θεού. Οι Διδαχές του είναι βάλσαμο και ελπίδα για τους ταλαίπωρους ανθρώπους των περιοχών αυτών. Παντού στηλιτεύει τις προσπάθειες της ξενόφερτης εξουσίας και των προστατών αυτής, που προσπαθούν να αλλοιώσουν την παράδοσή μας. Με το λόγο του μεταμορφώνει το λαό, ώστε να επικρατεί αγάπη, δικαιοσύνη και συγχώρηση. Ο Τύπος της εποχής γράφει πως: «ό,τι δεν κατάφεραν οι νόμοι, το κατόρθωσε με το κήρυγμά του ο Χριστοφόρος». Η φιλανθρωπία και η καλοσύνη εξαπλώνονται παντού, απ' όπου περνά. Η Ιερά Σύνοδος αρχικά προτείνει να τον αφήσουν ελεύθερο, διαπιστώνοντας: «ότι όπου αν απήλθε, κηρύξας τον λόγον του Θεού, ούτε αγυρτίαν, ούτε ιδιοτέλειάν τινα εφάνη μετελθών, αλλ' αφιλοκερδής ων, και ακτήμων, και ως ο υπό απλούς απλούστατος τον λόγον του Θεού κηρύξας, συνέστειλε και παντελώς έπαυσε δια της διδασκαλίας του την ζωοκλοπήν, την δενδροκοπίαν, την ψευδορκίαν κ.τ.λ. και... θεωρεί αυτόν της κατ' αυτού γενομένης κατηγορίας Αθώον». Ωστόσο οι ισχυροί φοβούνται και πιέζουν την Ι. Σύνοδο να εκδώσει αργότερα απαγορευτική εγκύκλιο για τα κηρύγματά του. Ο Παπουλάκος επιστρέφει στον Άρμπουνα για περισυλλογή· αλλ' όμως όχι για πολύ.

Ο αγώνας έχει γίνει γι' αυτόν σκοπός της υπάρξεώς του. Όταν σε λίγο ξαναβγαίνει στα χωριά και στην ύπαιθρο, η Πελοπόννησος ολόκληρη και πολλά νησιά δονούνται από ενθουσιασμό. Του επιφυλάσσουν πρωτοφανή για τα χρονικά υποδοχή. Μια μεγάλη πνευματική λιτανεία διασχίζει απ' άκρου εις άκρον το Μοριά με επικεφαλής τον Παπουλάκο. Παντού το πλήθος μαζί με τον κλήρο τον αποθεώνει και τον ακολουθεί ψάλλοντας το «Τη Υπερμάχω Στρατηγώ...».

Η μεγάλη πορεία της πίστεως φθάνει μέχρι την Καλαμάτα. Τότε η Κυβέρνηση και η Ι. Σύνοδος ανησυχούν

και αποφασίζουν να αντιδράσουν. Στρατός και στόλος αποστέλλονται εναντίον του άοπλου Γέροντος, για να καταστείλουν το «κίνημα». Ο Παπουλάκος καταφεύγει στα απρόσιτα βουνά της Μάνης, όπου τον προστατεύει μεν η αγάπη των κατοίκων, θα τον καταδώσει όμως το πάθος της φιλαργυρίας. Η αμοιβή της συλλήψεώς του είχε οριστεί σε έξι χιλιάδες δραχμές και ο προδότης, δυστυχώς, βρέθηκε ανάμεσα στον κλήρο.

Ο αγωνιστής για ένα χρόνο εγκλείεται στις υγρές και ανήλιες φυλακές του Ρίου. Όταν μεταφέρεται στην Αθήνα, για να δικασθεί, κλήρος και λαός, με κλάματα και δεήσεις, υποκλίνονται σε εκείνον, απ' όπου περνά. Το Κράτος δεν τολμά να τον δικάσει, γιατί ο λαός είναι με το μέρος του και έτοιμος να αναιρέσει τις συκοφαντίες. Με πιέσεις της πολιτείας στην Ι. Σύνοδο περιορίζεται σωματικώς δια βίου, περιφρουρούμενος στη Μονή Προφήτου Ηλιού Θήρας και αργότερα στη Μονή Παναχράντου Άνδρου. Οι εντολές της εξουσίας σε όλη τη διάρκεια των εξοριών του Παπουλάκου είναι ιδιαίτερα αυστηρές. Οι διαταγές θυμίζουν δικτατορικά καθεστώτα. Ακόμα οι αρθρογράφοι αναφέρονται σε ένα δυσάρεστο γεγονός, όπου ο επίσκοπος Άνδρου Μητροφάνης, σάπισε στο ξύλο τον ομολογητή Χριστοφόρο: «Προσεκλήθη εις την Μονήν Παναχράντου Άνδρου ο λειτουργός Μητροφάνης... εξέρχεται και προσκαλεί τον γέροντα Παπουλάκον, ίνα τον νουθετήση ο χρείαν έχων νουθεσίας και ακούει παρ' αυτού το «ιατρέ, θεράπευσον πρώτον σεαυτόν». Αλλ', αντί ενός λόγου του θείου Ευαγγελίου, ραπίζει τον δυστυχή αυτόν γέροντα και κατασυντρίβει επί της κεφαλής του παχείαν ράβδον. Είτα καταδεσμεύει αυτόν εις κάθυγρόν τι και σκοτεινόν δωμάτιον της Μονής, όπως εκεί αποδώση τας τελευταίας πνοάς του. Ο παράτολμος Μητροφάνης κατεβαίνει εις την πόλιν και διαδίδει ψευδώς ότι ο πνέων τα λοίσθια γέρων ύβρισε τον ιερόν του Βασιλέως πρόσωπον. Μεσολαβήσει του δικηγόρου Ν. Σαριπόλου προς τον απηνή Μητροφάνην, μεταφέρεται ο δυστυχής γέρων εις άλλο δωμάτιον, άλλως ο Χριστοφόρος Παπουλάκος ήθελε κατακλείεσθαι σήμερον εις ένα ψυχρόν τάφον και ο λεγόμενος Ιεράρχης ήθελεν είσθαι ο προφανής του ανθρώπου φονεύς». Μετά από αυτό το γεγονός ο δικηγόρος Ν. Σαρίπολος ζητά να δει τον τραυματισμένο γέροντα και σημειώνει μεταξύ άλλων στην αναφορά του. «Περιεργείας χάριν εζήτησα να ίδω τον Παπουλάκον, και τούτο μοι επετράπη. Εις την θέαν λοιπόν ανδρός γέροντος εν καθύγρω κεκλεισμένου δωματίω, καί επί της υγράς γης κειμένου, το ράσον αυτού μόνον ως κλίνην έχοντος, πικρώς συνεκινήθην, η δε λύπη μου ηύξησε ότ' έμαθον ότι ην και ασθενής, και οτι τω εγένετο και αφαίμαξις εκείνην την ημέραν. Καίτοι εγίνωσκον την αιτίαν, δι' ην ο Παπουλάκος ετιμωρείτο ούτως, ηρώτησα όμως αυτόν, ούτος δε μοι είπεν ότι τον εκτύπησεν ο αρχιερεύς και τον εφυλάκισε, διότι ελάλησε προς αυτόν την αλήθειαν. Τις δε ήτο η κατά Παπουλάκον αλήθεια αύτη; Ότι ο αρχιερεύς ηγόρασε χρήμασι την επισκοπήν, ότι τα δαπανηθέντα, ως εικός, έμελλε να εισπράξη παρά του ποιμνίου του, ίνα μη ζημιωθή, και προς τούτο μάλιστα έφερε τω αρχιερεί και αυτός ο Παπουλάκος την εισφοράν του δραχμήν μίαν».

Αλλά ο λαός δεν τον λησμονεί. Απ' όλα τα Βαλκάνια έρχονται προσκυνητές στα σιδερόφρακτα κελλιά, όπου φυλάσσεται, για να πάρουν την ευχή του ή κομμάτι από το ράσο του για αγιασμό. Κοιμήθηκε στην Άνδρο στις 18 Ιανουαρίου 1861. Λίγο νωρίτερα ο φρουρός του ζήτησε συγγνώμη από το Γέροντα και την ευλογία του, για να γίνει Μοναχός. Είχε την πεποίθηση ότι κάτω από την κατάλευκη γενειάδα του εκπορεύονταν φως και αλήθεια.

Ο Παπουλάκος κοιμήθηκε αγνοημένος από τους ισχυρούς, που προσπάθησαν και μετά το θάνατό του να κηλιδώσουν τη μνήμη του. Αλλά ο κλήρος και ο λαός τον ήθελε πάντα κοντά του. Πολλοί Ναοί χτίζονταν στο όνομά του, όσο ακόμα ζούσε, προσωπικά του αντικείμενα τοποθετούνταν, μαζί με τη μορφή του σε δαγκεροτυπία, στα εικονοστάσια ως λείψανα. Από πατέρα σε παιδί με ευλάβεια μεταφέρεται ο σπόρος, που έριξε ο φωτισμένος αυτός, αλλά και θαρραλέος, αγωνιστής-μοναχός. Με σεβασμό αναφέρονται όλοι στην πορεία της ζωής του, από το σπίτι του στον Άρμπουνα Κλειτορίας μέχρι τη Μονή Παναχράντου, εδώ γεννήθηκε ο Παπουλάκος, ή «από εδώ πέρασε», ή «σε αυτή την πέτρα ανεβασμένος κήρυξε».

Στην εποχή του ορισμένοι από σύγχυση ή εμπάθεια τον αποκάλεσαν αγύρτη, το επίσημο κράτος τον συνέλαβε και η Ιερά Σύνοδος, υπό την πίεση της εξουσίας, τον περιόρισε δια βίου σε Μονές της Θήρας και της Άνδρου. Αλλά ο λαός από γενιά σε γενιά, σαν μέσα σε θρύλο, μας μεταλαμπαδεύει με ευλάβεια και σεβασμό τη μνήμη, τη φήμη και τα σημεία του. Έτσι, τώρα που ο χρόνος τον απομάκρυνε από τις σύγχρονες περιστάσεις, μπορούμε να τον δούμε και να τον κρίνουμε καλύτερα.

Μετά πολλά χρόνια έρχεται η αναγνώριση. Είναι και αυτό ένα από τα χαρακτηριστικά της φυλής μας. Εδώ οι ήρωες, οι Άγιοι και οι μεγάλες προσωπικότητες δεν ανακηρύσσονται ούτε επιβάλλονται με δόγματα, με διατάγματα. Εδώ τους μεγάλους τους αναδεικνύει ο λαός, αφού ο χρόνος ξεκαθαρίσει τις ύποπτες αλληλεπιδράσεις της εποχής και των συνανθρώπων τους.

Έτσι, ο Παπουλάκος, ο φτωχός Μοναχός, περνά ήδη στο χορεία των Αγίων της Ορθοδοξίας και τιμάται την ημέρα της κοίμησής του, τη 18η Ιανουαρίου, καθώς και τη 18η Αυγούστου σε ανάμνηση της λιτάνευσης της εικόνος και της τιμίας κάρας του, κατά το θέρος του 1973, στην Αχαΐα.

Του κ. ΔΗΜΗΤΡΗ Γ. ΜΠΡΑΝΗ
ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ-ΝΟΜΙΚΟΥ

Η γνώμη του λαού!!!

Ο Χαρίλαος Τρικούπης, ο διπλωμάτης κι ο οραματιστής πολιτικός – «ειρήσθω δε εν παρόδω», ότι το Μεσολόγγι, πατρίδα του, είναι πατρίδα πολλών σπουδαίων πολιτικών και πολλών σπουδαίων ποιητών – είπε: «Η γνώμη του Λαού κι αν ακόμη είναι εσφαλμένη, είναι και πάλι ό,τι καλύτερο».

Ο Λαός έχει γνώμη. Έχει άποψη για όλα τα δρώμενα, για όλα τα κοινωνικά φαινόμενα, τα κοινωνικά προβλήματα, τα κοινωνικά ζητήματα. Έχει γνώμη, άποψη και την εκφράζει. Την εξωτερικεύει. Ούτε κουτόχορτο τρώει ούτε μένει βουβός κι ακίνητος. Βλέπει. Ακούει. Διαβάζει. Παρακολουθεί όλα τα γινόμενα. Και η κοινή συνισταμένη του και ο κοινός παρονομαστής του είναι η πεμπτουσία του!!!

Είπε, λέει και θα λέει: «Η Ελλάδα έφτασε στα πρόθυρα της πτώχευσης και της χρεοκοπίας εξαιτίας των άστοχων και άκαρπων πολιτικών των πολιτικών ηγεσιών της και, γενικότερα, εξαιτίας των λανθασμένων στάσεων όλων των πολιτικών κομμάτων της».

Ο Λαός αποδίδει όλα τα δεινά του τόπου στις πολιτικές ηγεσίες του και τα πολιτικά του κόμματα. Τα αποδίδει στην κρατική και την αστυνομική ανεπάρκεια. Οι πολιτικές του ηγεσίες και τα πολιτικά του κόμματα έχουν όλη την ευθύνη για την ανεπάρκεια του Κράτους και της Αστυνομίας. Και σ' αυτό, ακριβώς, οφείλεται η παντοειδής εγκληματικότητα – οι ανθρωποκτονίες, οι ληστείες, οι ληστείες μετά φόνου – το ειδεχθέστερο των εγκλημάτων – οι κλοπές, οι διαρρήξεις, οι βιασμοί, οι εμπρησμοί δασών – οι τρομοκρατικές οργανώσεις, οι βομβιστικές εκρήξεις, οι φόνοι, η φθορά κινητών κι ακίνητων περιουσιών, η πυρπόληση εθνικών συμβόλων, η βεβήλωση ιερών μνημείων, η κατάφωρη παραβίαση του πανεπιστημιακού ασύλου = χώρος ελεύθερης διακίνησης ιδεών και έγινε άνδρο ακολασίας – οι αποδράσεις φυλακισμένων, η βία στα γήπεδα η «διαχρονική», το αίσχος το «διαχρονικό».

Σ' αυτό αποδίδονται τα σκάνδαλα – τα παντοειδή – οι μίζες, οι χρηματισμοί, τα κυκλώματα, τα λαδώματα, η φοροδιαφυγή, οι υπεξαιρέσεις, οι επιορκίες... Σ' αυτό αποδίδεται η διαφθορά, η σήψη, η απαξίωση των ηθικών αξιών.

Το Κράτος εμφανίζεται αδύναμο κι ανίσχυρο ν' αντιμετωπίσει τα φαινόμενα αυτά. Αδυνατεί να πάρει μέτρα δρακόντεια και να υψώσει «τείχη σινικά» κατά της ανομίας και της διαφθοράς, κατά της ανηθικότητος και της αδικίας, κατά της ρεμούλας και της αρπαχτής, κατά των «κατεστημένων», κατά της σήψης και της ηθικής κατάπτωσης. Κατά παντός στρεβλού και ανόμου, λοξού και αδίκου.

Για το Λαό το Κράτος εμφανίζεται χωρίς σχέδιο, χωρίς προοπτική, χωρίς πρόγραμμα, χωρίς στοιχήματα, χωρίς υψωμένο τον πήχυ, χωρίς βούληση ισχυρή, χωρίς ρηξικέλευθο πνεύμα, χωρίς ιδανικά, χωρίς οράματα, χωρίς ιδεώδη, χωρίς αρετή και τόλμη!

Ο Λαός είναι ένα απέραντο λαϊκό κοινοβούλιο!!! Συζητάει το καθετί. Το σχολιάζει. Το κρίνει. Το περνάει από ψιλό κόσκινο. Και τη γνώμη του θα 'πρεπε να τη λαμβάνει σοβαρά υπόψη της η πολιτική ηγεσία και τα πολιτικά κόμματα. Θα 'πρεπε να γίνεται πυξίδα. Οδηγός. Ρότα = γραμμή πλεύσεως.

Ο Λαός είναι αθώος!!! Δεν την δημιούργησε αυτός την οικονομική κρίση. Την οικονομική κρίση την δημιούργησαν άλλοι. Την δημιούργησαν εκείνοι, που είχαν τα γένια και τα χτένια και ήταν διεφθαρμένοι έως το μεδούλι κι ασυνείδητοι μέχρι κεραίας. Και δε χρωστά τίποτα απολύτως να πληρώνει αυτός τα «σπασμένα» άλλων. Να πληρώνει αυτός το «μάρμαρο». Και να βλέπει το μισθό του και τη σύνταξή του, μοναδικό πόρο ζωής, να μειώνεται δραματικά. Απελπιστικά. Ο μισθός και η σύνταξή του είναι «κεκτημένα» δικαιώματα. Και κανείς δεν μπορεί να τα εγγίζει. Είναι δικαιώματα ιδρώτα και εργασίας, δουλειάς κι αγώνα. Δικαιώματα αναφαίρετα.

Ο Λαός θέλει ν' ακούει ειδήσεις. Δε θέλει ν' ακούει επαναλήψεις ειδήσεων, πράγματα χιλιοειπωμένα και χιλιομασημένα. Αυτά τα βαριέται. Τα αηδιάζει. Τα σιχαίνεται. Πράγματα χιλιοειπωμένα και χιλιομασημένα δεν είναι ειδήσεις.

Θέλει ν' ακούει τη γλώσσα του σωστά και όχι βάναυσα κακοποιημένη και διαστρεβλωμένη. Θέλει να την ακούει και να την απολαμβάνει. Να την ακούει με την κυριολεξία της, τη γραμματική της και το συντακτικό της. Κι όταν τη βλέπει γραμμένη είτε στην οθόνη της TV είτε στα έντυπα, θέλει να τη βλέπει ορθογραφημένη. Είναι γλώσσα μοναδική στον κόσμο. Αριθμεί άνω των 62 εκατομμυρίων λέξεων και άνω των 92 εκατομμυρίων λεκτικών τύπων. Είναι δε και η γλώσσα των Θείων Γραφών, τιμή του Έθνους μας και της Ιστορίας μας!!!

Τα ΜΜΕ κι ο Τύπος οφείλουν να στέκονται στο ύψος τους. Ο Λαός τα θέλει ακομμάτιστα, αντικειμενικά κι αμερόληπτα. Τα θέλει πιστά κι αφοσιωμένα στην υψηλή τους αποστολή, που είναι η ορθή πληροφόρησή του και η παιδαγωγία του. Τα θέλει σχολεία. Να τον διδάσκουν. Να τον πληροφορούν. Να τον διαφωτίζουν. Να τον παιδαγωγούν.

Ο Λαός είναι ενάρετος. Έχει φιλότιμο. Είναι φιλαλήθης και ειλικρινής. Πιστεύει στο Θεό!!! Πιστεύει στις αξίες της ζωής τις αιώνιες και τις ακατάλυτες. Θέλει να ικανοποιείται το περί Δικαίου αίσθημά του. Θέλει ο τόπος του να εξελίσσεται και να προοδεύει. Να αναπτύσσεται και να δημιουργεί. Να γράφει ιστορία. Να κινείται στις σφαίρες του ωραίου και του αληθούς.

Του κ. ΑΝΔΡΕΑ ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ
ΑΓΡΙΔΙ - ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ

Το Σοποτό... Η όμορφη κωμόπολη...
«Πώς ήταν και πώς κατήντησε»

Γνωστό είναι ότι οι ειδικοί μελετητές της νεοελληνικής ιστορίας μας «βάπτισαν» νεοελληνικό διαφωτισμό την περίοδο γύρω από το 1750 μέχρι κάπου την σύσταση του Ελληνικού Κράτους. Απεδείκνυαν ότι ο ανθηρός Ελληνισμός της διασποράς ανά την Δυτική Ευρώπη μετείχε ενεργά σε ένα πνευματικό κίνημα, το οποίο γοήτευε τους σκλαβωμένους ομοεθνείς και ότι παραπέρα σπουδαία συνετέλεσε στην ιδεολογική προετοιμασία του αγώνα του 1821.

Τότε πολλοί από την σκλαβωμένη πατρίδα μας δραπέτευσαν στις ακμάζουσες χώρες της Δυτικής Ευρώπης δια σπουδές και εμπορικές δραστηριότητες, και άλλοι κατέφυγαν στις περιοχές της Ρουμανίας, όπου και εκεί ευημερούσε το ελληνικό στοιχείο.

Μέσα σε αυτό το ευρύπλευρο –νοητό– γεωγραφικό τρίγωνο Ελλάδας, Δυτ. Ευρώπης και Ρουμανίας, οι ιστορικοί ερευνητές μας, αλλά και ερασιτέχνες φιλίστορες Καλαβρυτινοί βρίσκουν φυγάδες ΣΟΠΟΤΙΝΟΥΣ, όχι και ολίγοι από τους οποίους διεκρίνοντο στον επιστημονικό χώρο και στις εμπορικές δραστηριότητες... Και βρίσκουν ακόμη ότι πολλοί εύποροι από τους φυγάδες αυτούς ασπαζόμενοι την πίστη ότι η ΠΑΙΔΕΙΑ φέρει την ελευθερία, προθυμοποιήθηκαν να ενθαρρύνουν και να ενισχύσουν οικονομικά την ΙΔΡΥΣΗ Σχολείου στην γενέτειρά τους, την απομακρυσμένη και δύσκολα επιτηρούμενη από τον τύραννο –κατακτητή– κωμόπολη του Σοποτού. Έτσι βρίσκουμε την λειτουργία Ελληνικού Σχολείου στο ΣΟΠΟΤΟ, επίσημα 25 χρόνια προ του 1821, με δασκάλους ιερωμένους της επαρχίας μας. Παράλληλα οι ιστορικοί μας αποκαλύπτουν ότι ΣΟΠΟΤΙΝΟΙ είχαν εμβολιαστεί με το πνεύμα της κληρονομίας του Ελληνισμού, και έπειθαν πολλούς συνδημότες τους να διατηρούν χάριν της παράδοσης βαπτιστικά ονόματα των απογόνων τους ΑΡΧΑΙΑ Ελληνικά και να δίδουν ονόματα της Αρχαίας Ονοματολογίας. Από αυτή την αιτία βρίσκουμε πολύ αργότερα στο Σοποτό βαπτιστικά ονόματα Αγησίλαος, Αλέξανδρος, Αριστόβουλος, Αριστοτέλης, Αριστομένης, Γκολφίνος, Ηρακλής, Θεμιστοκλής, Λεόντιος, Λωνίδας κ.λπ. Πολλά από τα ονόματα αυτά διατηρούνται μέχρι σήμερα στους Σοποτινούς, όπου γης ο καθένας βρίσκεται και είναι μαρτυρικά της διασύνδεσής τους με το ιστορικό παρελθόν του Σοποτού.

Η προσφορά των Σοποτινών στον αγώνα του 1821 είναι σημαντική. Προξενεί κατάπληξη η οργάνωση της ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ/Δημογεροντίας, ο σεβασμός και η εμπιστοσύνη των κατοίκων στους προεστούς προκρίτους και Δημογέροντες, το υψηλό πατριωτικό φρόνημα των Νέων και η γενναία προσφορά όλων των δυναμένων στους απελευθερωτικούς αγώνες του Έθνους μας. Εντυπωσιάζει το μορφωτικό επίπεδο των Σοποτινών σε μια εποχή που η τελεία αγραμματοσύνη των ραγιάδων ήταν το κυρίαρχο στοιχείο της αθλιότητάς τους. Όλοι σχεδόν οι Σοποτινοί ήσαν αναγνωρισμένοι σαν πεφωτισμένοι-νοήμονες. Είχε συντελέσει σε τούτο η έμφυτη ιδιοφυΐα τους (χαρακτηριστικό γνώρισμα πολλών ορεισιβίων αλλά και η μαθητεία τους στο Ελληνικό Σχολείο του Σοποτού, το οποίο οργανώθηκε πλήρως από το 1795-25 χρόνια προ της απελευθέρωσης της πατρίδας μας), με χρήματα του κληροδοτήματος, Σοποτινού την καταγωγή μεγαλεμπόρου των ελεύθερων Ιονίων Νησιών μας.

Οι Σοποτινοί κράτησαν τα πρωτεία μόρφωσης και αγωνιστικότητας σε όλη τη διάρκεια του αγώνα του Έθνους μας, στον κατακαημένο ΜΩΡΙΑ. Και όταν πρωτοσυνεστήθη το ελεύθερο ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ, βρέθηκαν, ως σπουδαίοι σε προσωπικότητες, με τίτλους «ΑΡΧΟΝΤΕΣ» και «ΔΙΑΝΟΟΥΜΕΝΟΙ».

Πρώτοι νοιάζονται δια την ίδρυση Σχολείου ανώτερης βαθμίδας στο Σοποτό, της αλληλοδιδακτικής αποκαλούμενο. Γνώστες της οικονομικής αθλιότητος του Νεοσύστατου Κράτους δεν ζητούν χρήματα δια το Σχολείο τούτο. Μόνον την έγκριση επιδιώκουν και την υιοθέτηση των προτάσεών τους. Και υποδεικνύουν ότι οικονομική δυνατότητα υπάρχει στα γύρω Ιερά Μοναστήρια. Ο έφορος της Σχολής, κορυφαίος διανοούμενος Χαράλαμπος «Λοντοτσακίρης, σε έκθεσή του της 4.9.1829 σημειώνει: Στο Σοποτόν, την πατρίδα μου, ευρίσκεται Σχολείον από τους γονείς μας, οικοδομημένον δια γενναίας προσφοράς του συμπολίτου μας Αθανασίου Τσίπηρα. Δια να λειτουργήσει όμως το Σχολείον της αλληλοδιδακτικής δεν μοι φαίνεται δύσκολον, καθ' ότι πλησίον της κωμοπόλεως κείνται δύο μοναστήρια επ' ονόματι της Παναγίας και των Αγίων Θεοδώρων, εκ των οποίων χωρίς δυσκολίες μπορούν να προσπορίζονται δύο χιλιάδες γρόσια δια να πληρώνεται ο μισθός του Δασκάλου της Αλληλοδιδακτικής, ώστε η Νεολαία όλων των γύρω χωρίων να φωτίζεται... και τα περισσεύματα των Μοναστηρίων να μην κατατρυφώνται παρά των καλογήρων. Πέρα τούτων το εισόδημα τριών μύλων τους οποίους έχουν τα Μοναστήρια αυτά είναι ικανόν δια την λειτουργίαν του Σχολείου, και τα άλλα εισοδήματα ας τα νέμωνται οι «καλόγηροι» δια να μην παραπονούνται.

Σε άλλη αναφορά ο ίδιος έφορος Λοντοτσακίρης από 8.5.1831 προς την Γραμματείαν της Δημοσίας Παιδεύσεως σημειώνει: Να προτραπεί ο ρηθείς Καλόγηρος Κυπριανός

– Ηγούμενος της Ι. Μ. Φανερωμένης Σοποτού – τα οποία χρήματα έχει σκοπόν να προσφέρει δια την ανακαίνισιν του εκκλησιδίου των Αγίων Αναργύρων, να τα συνεισφέρει εις τα ενταύθα Σχολεία τα οποία έσονται κεντρικά σχεδόν της Επαρχίας Καλαβρύτων.

Το 1833 ιδρύεται ο Δήμος Αροανίας. Τον διαφεντεύουν νοήμονες με κύρος και μεγάλη επιρροή σε όλην την περιφέρεια των έξι χωριών που υπήρχαν στον Δήμο Αροανίας. Οι Σοποτινοί με πανέξυπνα και παμπόνηρα τεχνάσματα ξεχωρίζουν στον τρόπο ζωής και το Σοποτό αναγνωρίζεται πρωτεύουσα της περιφέρειας αυτής...

Σε αυτήν την περίοδο της ανθηρότητας του Σοποτού, παρατηρούνται δύο ακόμη αξιοσημείωτα φαινομενα, δημιουργήματα των προεστών και της άρχουσας τάξης, και σκοπόν έχοντα την προάσπιση των συμφερόντων του συνόλου και τη στήριξη της υπεροχής των επιτηδείων. Το πρώτο φαινόμενο ήταν ο αγώνας κατά των ισχυρών ΗΓΟΥΜΕΝΩΝ των Μοναστηριών μας Αγίας Λαύρας και Φανερωμένης του Σοποτού, δια εκκρεμότητές των προς την Σχολή, τις οποίες εκκρεμότητες φαίνεται ότι δεν επροθυμοποιούντο να τακτοποιήσουν τα Ηγεμονοσυμβούλια αυτών.

Έτσι με σχετική αναφορά τους από 17.3.1831 γράφουν προς τον Πανοσιώτατον Άγιον Καθηγούμενον της Αγίας Λαύρας κ. Καλλίνικον: «Είμεθα καλώς πληροφορημένοι και η Ιερά Μονή δεν δύναται να αρνηθεί, ότι ο ποτέ... Άγιος ΑΝΔΡΟΥΣΗΣ κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ μετά την εκ της επαρχίας του παραίτησιν ζήσας εις την Ιεράν Μονήν σας, εις την οποίαν αφήκε διαθήκην της περιουσίας του μένουσαν εν ταύτη τη Μονή σας, αφιερώνει χάριν ψυχικής του σωτηρίας κι εις την ενταύθα Σχολήν γρόσια πεντακόσια (500) τα οποία μέχρι σήμερον μήτε η πανοσιότης σας εφροντίσατε να αποδώσητε, μήτε οι προλαβόντες επίτροποι της Σχολής ταύτης επιμελήθησαν να ζητήσουν να λάβουν, δεν λανθάνει βέβαια και της πανοσιότητάς σας πόσον μισητόν και αποτρόπαιον είναι και παρά Θεώ και ανθρώποις να οικειοποιώνται τα οποία φιλανθρώπως αφήνει εις την διαθήκην του, πολλώ δε μάλλον τα εις Ιερά Μοναστήρια, Σχολεία κ.λπ. και παρατηρείται με απορίαν πώς η πανοσιότης σας αδιαφορήσατε εις την ανταπόδοσιν τούτου του χρέους σας. Εν τούτω μένομεν με το καθήκον Σέβας...

Οι Έφοροι: Χαράλαμπος Λοντοτσακίρης.
Αναγνώστης Φάσσος

Οι ίδιοι έφοροι αναφέρουν ακόμη προς την Γραμματείαν Δημοσίου Παιδεύσεως με την αυτήν από 8.3.1831 αναφορά τους δια τον Ηγούμενον της Ι. Μονής Φανερωμένης Σοποτού, συγχωριανό τους, με τον οποίον φαίνεται δεν διατηρούσαν καλές σχέσεις, και τον οποίον είχε ο αποθανών αδελφός του εις το ΙΑΣΙΟΝ το 1828 Αρχιμανδρίτης Νικηφόρος ορίσει εκτελεστή της διαθήκης του, με την οποίαν άφηνε χρήματα δια την Σχολή Σοποτού, Ι. Ναούς κ.λπ. την οποίαν όμως διαθήκην δεν παρουσίαζεν ο Κυπριανός. Και σημειώνουν οι Έφοροι: Ο καθηγούμενος και ουδένα υπό την Ηγουμενίαν του έχων εις την ενταύθα πλησιάζουσαν Μονήν Φανερωμένης, μη θελήσας μέχρι σήμερον να παρουσιάσει την διαθήκην του αυταδέλφου του, επί σκοπώ να μην ενεργηθούν και άλλαι φιλανθρωπικαί παραγγελίαι, ήγουν αφιερώματα εις Σχολεία, αλλά να οικειοποιηθεί παρ' αυτού όλη η εγκαταλειφθείσα περιουσία του.

Αυτό –με ολίγα λόγια– ήταν το Σοποτό τους δύσκολους εκείνους καιρούς. Παρά ταύτα όμως διατηρήθηκε μέχρι το 1940 ως οργανωμένη Κοινότητα, με διατήρηση Σχολείων και με πρόοδο της Νεολαίας του. Ο πόλεμος του 1940 βρήκε το Σοποτό μια αξιοποιημένη κωμόπολη με κοινωνική ακτινοβολία. Ήταν ένα ζωντανό παραθεριστικό κέντρο, και είχε τη φήμη σωτηρίας ασθενών από φυματίωση και λοιπές ασθένειες, με συστάσεις δια καλοκαιρινές διακοπές, με αντίπαλο μόνον τη Βυτίνα της Αρκαδίας...

Μετα-κατοχικά βέβαια πήρε την κάτω βόλτα όπως και όλα τα γύρω χωριά μας. Το εγκατέλειψε και η Νεολαία και ο πληθυσμός του μειώθηκε σε απογοητευτικό βαθμό... με απειλή βραδυπορούσα μεν αλλά σταθερά προς την ερήμωσή του, όπως και άλλα πλησίον Καλαβρυτοχώρια.

Οι κλειδοκράτορες του Σοποτού αμύνθηκαν γενναία κατά της απογοητευτικής κατάστασης αυτής, αλλά και πάλιν ατυχία τους, όπως και όλων των απόμακρων χωριών μας δεν καταπολεμήθηκε, και τις τελευταίες αναλαμπές του τις τραυμάτισε το ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ των Δήμων σοβαρότερα από άλλα χωριά. Συνετέλεσε σε τούτο η απόφαση των νέων εξουσιαστών του τόπου μας, οι οποίοι μελέτησαν και αποφάσισαν την μεταφορά του ΝΕΟΥ ΔΗΜΟΥ ΜΑΣ στα ΤΡΙΠΟΤΑΜΑ, που είναι το ακραίον σημείον της Καλαβρυτινής περιφέρειας. Και το παράδοξο είναι ότι οι αρμόδιοι φορείς της Τοπικής Αυτοδιοίκησης μετέφεραν την έδρα του Δήμου, χωρίς νά αλλάξουν και την ονομασία της ΝΕΑΣ αυτής Δημόσιας υπηρεσίας. Και έτσι και το λαϊκό σόφισμα, το Σοποτό είχε το όνομα του ΔΗΜΟΥ ΑΡΟΑΝΙΑΣ και τα ΤΡΙΠΟΤΑΜΑ την χάρη, η οποία όμως και αυτών ήταν προσωρινή η ΧΑΡΙΣ αυτή, με την εμφάνιση του παντοδύναμου ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΙΟΥ Νόμου.

Το μόνο κέρδος βέβαια των τριποταμιτών και των γειτόνων τους, ήταν το ΠΟΛΥΔΑΠΑΝΟ ΕΡΓΟ του Δημοτικού Συγκροτήματος, το πολυώροφο κτίριο των χιλίων (1000) τετραγωνικών μέτρων, του οποίου οι Δημοτικοί μας ΑΡΧΟΝΤΕΣ δεν πρόλαβαν να γιορτάσουν τη χαρά έστω των ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ του ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ αυτού, το οποίο θα παραμένει ΚΕΙΜΗΛΙΟ ΙΕΡΟ ατυχώς!

Και με την ευκαιρία αυτή ευχόμαστε ο ΝΕΟΣ μεγαλοδύναμος ΔΗΜΟΣ ΜΑΣ των ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ να έχει επιτυχίες πολλές στο βαρύ έργο του, της αναδιοργάνωσης των 70 Δημοτικών του Διαμερισμάτων και να θέσει ΦΡΑΓΜΟ στην βραδυπορούσα –έστω– απειλή της ερήμωσης των απόμακρων χωριών μας.

Ως απλοί Δημότες Καλαβρυτινοί έχουμε βέβαια την εμπιστοσύνη μας στα νέα στελέχη του Δήμου μας, την οποία βεβαιώσαμε με την στήριξη της πλειοψηφίας των, στα αξιώματα τα Δημαρχιακά, και παράλληλα διατηρούμε και την ελπίδα να ζήσουμε καλύτερες ημέρες, όσο και αν οι δυσκολίες της ζωής την σημερινή εποχή, ιδιαίτερα μας πιέζουν.

Αθήνα, Φεβρουάριος 2011

Του κ. ΙΩΑΝΝΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ
Προέδρου του ιδρύματος προασπίσεως ηθικών και πνευματικών αξιών

ΚΩΝ/ΝΟΣ ΚΟΥΚΙΔΗΣ
Ο ΑΔΙΚΗΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΦΡΟΝΗΜΕΝΟΣ ΝΕΟΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΑΣ

1. Την **27ην Απριλίου 1941** ο μεγάλος αυτός ήρωας και πατριώτης **Κων/νος Κουκίδης**, Εύζωνας, φρουρός της Ελληνικής σημαίας στην Ακρόπολι, συνταράχθηκε πάρα πολύ με την είσοδο των Γερμανών κατακτητών στην Αθήνα την 8ην το πρωί της ιδίας ημέρας. Οι Γερμανοί αξιωματικοί της εμπροσθοφυλακής της 6ης ορεινής Μεραρχίας, ταγματάρχης Peter Jacoby, και ο λοχαγός Georg Elsnits) έσπευσαν να αποστείλουν μήνυμα στον «Φύρερ», ότι στις 8.10 εισήλθον στην πόλι των Αθηνών και στις 8.45 υπέστειλαν την Ελληνική σημαία και ύψωσαν την σβάστικα στην Ακρόπολι.

2. Για να μη πέση στα χέρια των κατακτητών το ιερό σύμβολό μας, τυλίχθηκε ο ήρωας εθνομάρτυς Κων/νος Κουκίδης με την γαλανόλευκη και απεφάσισε να αυτοθυσιασθή από την θέσι Καλλιθέα Ακροπόλεως, όπου φρουρούσε την ελληνική σημαία πέφτοντας κάτω στα βράχια της Ακροπόλεως από ύψος 60 μέτρων, προς έκπληξι των Γερμανών, βάφοντας το εθνικό μας σύμβολο με το τίμιο αίμα του.

3. Όμως οι στρατιώτες και οι επικεφαλής του γερμανικού αποσπάσματος είχαν συγκλονισθή απ' αυτό που είδαν και δεν εκράτησαν το στόμα τους κλειστό.

Στις 9 Ιουνίου η είδησις δημοσιεύθηκε στην Daily Mail με τίτλο: «A Greek carries his flag to the death» (Ένας Έλληνας φέρει την σημαία του έως τον θάνατο).

4. Η θυσία του Έλληνα στρατιώτη έγινε αιτία να εκδοθή διαταγή από τον Γερμανό φρούραρχο να υψώνεται στην Ακρόπολι και η ελληνική σημαία δίπλα στη γερμανική.

5. Για την αυτοθυσία του Κων/νου Κουκίδη υπάρχουν πολλές μαρτυρίες, παραδείγματος χάριν του Κυριάκου Γιαννακοπουλου, 11 ετών παιδί, που πουλούσε τσιγάρα στην Πλάκα, και τον είδε να πέφτη, καθώς και ενός διερχόμενου παγοπώλη· αυτός ενημέρωσε τον ευλαβή και ταπεινό Αρχιεπίσκοπο Αθηνών κ. Χρύσανθο, ο οποίος και το κατεχώρισε εις το ημερολόγιό του την 27ην Απριλίου 1941.

6. Παρ' όλες τις πολλές μαρτυρίες, εν τούτοις ο νεοεθνομάρτυς Κουκίδης παρέμεινε μέχρι πρό ετών ως άσημος και αφανής, διότι το αμαρτωλό κατεστημένο δεν επιθυμεί να προβάλλωνται τέτοιοι ανιδιοτελείς Έλληνες πατριώτες, αλλά μόνον φελλοί, ανώμαλοι, παλακίδες, «πατριάρχες» της διαπλοκής και αετονύχηδες ως δήθεν αντιστασιακοί και αγωνιστές.

7. Ευτυχώς τα τελευταία χρόνια η «Πανελλήνια Ένωσις Φίλων των Πολυτέκνων» μαζί με την «Πανελλήνια Ένωσι Ποντίων Αξιωματικών Αλέξανδρος Υψηλάντης» και πολλά άλλα ποντιακά σωματεία, ο «Σύλλογος Εφέδρων Ευζώνων» και λοιποί φορείς τιμούν την μνήμη του και αγωνίζονται να δώσουν και στους ιθύνοντες να εννοήσουν ότι εθνικοί ήρωες εθνομάρτυρες, όπως ο Κουκίδης, πρέπει να προβάλλωνται δεόντως ως πρότυπα για τις επερχόμενες γενεές.

8. Δυστυχώς, όμως, ιδιοτελείς ψευδοδιανοούμενοι απαξιούν και κατατρέχουν τέτοιες προβολές, διότι είναι τυφλά όργανα των καταχθονίων σκοτεινών δυνάμεων.

9. Λόγω της Διακαινισήμου δεν έγινε ανήμερα της αυτοθυσίας του το μνημόσυνο και η κατάθεσις στεφάνων εις μνήμη του Κων/νου Κουκίδη.

Θα γίνουν αύριο, **Σάββατο 7.5.2011** με πρωτοβουλία των ανωτέρω οργανώσεων, **στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Ραγκαβά κάτω από την Ακρόπολι** και θα κατατεθούν στεφάνια στον τόπο της αυτοθυσίας του.

10. Όλοι οι υγιώς εθνικά, κοινωνικά και θρησκευτικά σκεπτόμενοι Έλληνες οφείλομε να τιμήσουμε με την παρουσία μας το εν λόγω νέον Εθνομάρτυρα και να τον προβάλλωμε παντού και παντοιοτρόπως ως πρότυπον για τις επερχόμενες γενεές.

Αιωνία η μνήμη του αξιομακάριστου ευέλπιδος-εθνομάρτυρος Κων/νου Κουκίδη.

11. Το περιοδικό μας ΦΩΤΕΙΝΗ ΓΡΑΜΜΗ έχει προβάλει τον εθνομάρτυρα **Κων/νο Κουκίδη στο τεύχος 19 (σελ. 37 καί εξώφυλλο) καθώς και στο τεύχος 27 (σελ. 32-33)**.

12. Όσοι επιθυμούν να έχουν τα τεύχη, ας μας τηλεφωνήσουν στα τηλέφωνα 210-3254321-2 να τους τα αποστείλωμε δωρεάν, τιμής ένεκεν.

Του κ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ ΜΠΑΜΠΙΛΗ
Δημοσιολόγου

Η τοπική Αυτοδιοίκηση

Για την οργάνωση και την λειτουργία των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοικήσεως (ΟΤΑ) πρέπει να υπάρχει ένα σαφές νομοθετικά πλαίσιο. Πολύ συχνά στο παρελθόν υπήρχε επικάλυψη αρμοδιοτήτων μεταξύ των διαφόρων βαθμών τής Τοπικής Αυτοδιοικήσεως. Δηλαδή, μεταξύ των Δήμων, των Νομαρχιών και των Περιφερειών. Ή να το πούμε και αλλιώς: Υπήρχε σύγχυση και αμφιβολία σχετικά με τις αρμοδιότητες της κάθε Υπηρεσίας. Υποτίθεται, τώρα, ότι οι δυσλειτουργίες αυτές, αντιμετωπίστηκαν με τον νόμο, για την αναδιάρθρωση της Τοπικής Αυτοδιοικήσεως, που φέρει και το όνομα «Καλλικράτης».

Επιπλέον, και θα το πούμε ευθέως, η Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι ένα τρίγωνο στο οποίον πρέπει να συμμετέχουν ισόρροπα τρεις παράγοντες, τούς οποίους και θα αναλύσουμε, δι' ολίγων. Οι παράγοντες αυτοί είναι:

- Ο Δήμος ως θεσμός
- Οι εργαζόμενοι στον Δήμο
- Οι Πολίτες

Ας δούμε, λοιπόν, πρώτα τον Δήμο ως θεσμό. Οι νέοι «Καλλικρατικοί» Δήμοι καλούνται σήμερα να λειτουργήσουν μέσα σ' ένα πλαίσιο σε συνθήκες ασφυκτικού περιορισμού των διαθεσίμων πόρων. Είναι βέβαιο ότι για την απορρόφηση των πρώην «Καποδιστριακών Δήμων», για την ενσωμάτωση τού προσωπικού και για την μεταφορά των αρμοδιοτήτων σε ευρύτερα σχήματα, απαιτούνται πόροι που δεν υπάρχουν. Και να σκεφθεί κανείς ότι η Κυβέρνηση ευελπιστεί πως μέσω τού «Καλλικράτη» θα εξοικονομήσει σε μία τριετία 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ. Δηλαδή 500 εκατομμύρια ευρώ τον χρόνο. Και ερωτάται: Πώς θα επιτευχθεί αυτό το θαύμα; Άγνωστο! Θα λέγαμε, λοιπόν, ότι ανάμεσα στα τόσα οικονομικά προβλήματα, η Τοπική Αυτοδιοίκηση, προσπαθεί σήμερα να βρει τον βηματισμό της.

Συνεχίζουμε τώρα την ανάλυση στρέφοντας την προσοχή μας στο ανθρώπινο δυναμικά των ΟΤΑ Είναι προφανές ότι καμία μεταρρύθμιση και καμία βελτίωση δεν μπορεί να πετύχει αν δεν την ενστερνισθούν οι εργαζόμενοι. Και πάλι τίθεται το ερώτημα: Πώς πρέπει να είναι οι υπάλληλοι των ΟΤΑ; Θα αναφέρουμε τα βασικά χαρακτηριστικά που πρέπει να έχει ο εργαζόμενος στον Δήμο. Αυτά είναι:

- Η επαγγελματική επάρκεια
- Η προθυμία
- Η ευσυνειδησία
- Η εντιμότητα

Οίκοθεν νοείται ότι τα ανωτέρω χαρακτηριστικά δεν αφορούν μόνο τους εργαζόμενους στους Δήμους. Αλλά αφορούν και κάθε υπάλληλο που υπηρετεί στον Δημόσιο Τομέα. Απλώς, οι εργαζόμενοι στους Δήμους, πρέπει να έχουν και κάποια ιδιαίτερα χαρακτηριστικά. Και το λέμε αυτό, επειδή συναλλάσσονται άμεσα με τον Πολίτη, για τα θέματα της καθημερινότητος. Επομένως, πρέπει να δείχνουν ιδιαίτερη προθυμία, ανεκτικότητα και συγκατάβαση στους ταλαίπωρους Πολίτες που προστρέχουν στους υπαλλήλους του Δήμου, για να κάνουν, όπως λέμε «τα παράπονά τους στον Δήμαρχο». Και στο ερώτημα: Οι υπάλληλοι τού Δήμου πληρούν τα παραπάνω χαρακτηριστικά; Η απάντηση είναι: Μάλλον όχι. Ή καλύτερα, οι λίγοι ναι, οι πολλοί όχι. Και το ζητούμενο, λοιπόν είναι: Η ηγεσία τού Δήμου πρέπει να εμπνεύσει, ή και να επιβάλει αυτά τα χαρακτηριστικά και αυτές τις συμπεριφορές.

Ερχόμαστε, τέλος, στον ρόλο των Πολιτών, Το θέμα αυτό είναι πολύ σοβαρό. Και πρέπει να πούμε ότι, για την σωστή λειτουργία των δημοκρατικών θεσμών σε μία ευνομούμενη Πολιτεία, η συμμετοχή των Πολιτών είναι, όχι μόνο απαραίτητη, αλλά και καθοριστικής σημασίας. Δυστυχώς στην Χώρα μας, έχουμε μακρά παράδοση αφενός μεν πολιτικολογίας, αφετέρου δε ουσιαστικής αδιαφορίας για τα κοινά. Συνήθως εξαντλούμε τον ενδιαφέρον μας το βράδυ των εκλογικών αποτελεσμάτων για να δούμε ποιός κέρδισε τις εκλογές. Από κει και πέρα, δεν ασχολούμαστε, ούτε πιέζουμε καθόλου τους διοικούντος για να πραγματοποιήσουν τα όσα υπεσχέθησαν. Και το χειρότερο: Δεν παραλείπουμε σε κάθε ευκαιρία, να απαξιώνουμε και να υβρίζουμε όλους τους πολιτικούς και τους Δημοτικούς Άρχοντες, ως «ανίκανους», «κλέφτες», «λαμόγια» και άλλα παρόμοια.

Αυτό, όμως, δεν είναι η πρέπουσα συμπεριφορά του Πολίτη. Στα Δημοκρατικά Πολιτεύματα του δυτικού κόσμου ο Πολίτης έχει δικαιώματα και υποχρεώσεις. Έχει το ύψιστο δικαίωμα να εκλέγει τους άρχοντες που θα τον διοικήσουν. Και υποτίθεται ότι στις εκλογές, ψηφίζει εκείνους, οι οποίοι είναι οι πλέον κα-

τάλληλοι, για το κοινωνικό σύνολο. Στην πράξη, δυστυχώς, στην Χώρα μας κυριαρχούν, εντελώς, άλλα κριτήρια. Για παράδειγμα, ποιός είναι «ο δικός μας», ή ποιός θα μάς κάνει το «ρουσφέτι».

Μιλώντας, εδώ, για υποχρεώσεις, επισημαίνουμε, ότι οι Πολίτες πρέπει να εφαρμόζουν με θρησκευτική ευλάβεια, θα λέγαμε, τους νόμους. Κατά την γνώμη μας αυτό δεν φθάνει. Διότι υπακοή στους νόμους σημαίνει κάποιου είδους παθητική συμμετοχή στα κοινά. Χρειάζεται οπωσδήποτε ενεργός συμμετοχή τού Πολίτη σ' αυτά. Έχει δικαίωμα και υποχρέωση να ελέγχει, διαρκώς, την εξουσία και να την ωθεί προς την υλοποίηση των τεθέντων στόχων. Είναι μεγάλο λάθος να ψηφίζει κανείς στις εκλογές και στη συνέχεια να αδιαφορεί περιμένοντας τις επόμενες.

Συμπερασματικά θα πούμε: Για να έχουμε μια πραγματική Τοπική Αυτοδιοίκηση χρειάζονται:

- Σαφές νομοθετικό πλαίσιο
- Ευσυνείδητοι εργαζόμενοι
- Ενεργοί Πολίτες

ΤΟ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΜΕΓΑΚΛΗ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ από το Δεχούνι Καλαβρύτων

Ο καθάριος ποιητικός και πεζός λόγος, του Δεχουνιώτη ποιητή και λαογράφου Μεγακλή Γεωργακόπουλου προβάλλει κρυστάλλινος και αφτιασίδωτος, μέσα από τα πάμπολλα έργα του δημοσιευμένα και αδημοσίευτα. Ο εσώψυχος κόσμος του ποιητή και συγγραφέα μπολιασμένος με τα αγνά υλικά της Ελληνικής υπαίθρου, αρχές, αξίες και στέρεες κοινωνικές δομές, στοιχεία που γαλούχησαν επί σειρά ετών τις γενιές των κατοίκων σ' όλα τα χωριά του τόπου μας, συνεχίζει την παράδοση μεταλαμπαδεύοντας σε μας ό,τι εκείνος κληρονόμησε και μάλιστα με ιδιαίτερα χαρισματικό τρόπο. Η σεμνότητα που διακρίνει τον Μεγακλή Γεωργακόπουλο είναι ένα ακόμα στοιχείο που καταδεικνύει το μεγαλείο της ψυχής του και την Δεχουνιώτικη περήφανη ρίζα του. Βετεράνος του Ελληνικού εκστρατευτικού Σώματος της Κορέας ο ίδιος, μεταφέρει μέσα στον καμβά του πνευματικού του έργου στοιχεία και από εκείνη την περίοδο, που λαμπρύνουν ακόμα περισσότερο την αγωνιστικότητα των Ελλήνων για Ελευθερία, Δημοκρατία και αυτοδιάθεση.

Υμνητής της ιδιαίτερης πατρίδας του ο Μεγακλής Γεωργακόπουλος, πηγαίος και χαρισματικός, βάζει το δικό του προσωπικό χρωστήρα στη δημιουργία ενός ξεχωριστού πίνακα για τον τόπο του, για τις ανεξίτηλες ομορφιές που δεν σβήνουν ποτέ. Τον συγχαίρω ειλικρινά για το έργο του, για τη σεμνότητα του χαρακτήρα του, για τα υγιή αποστάγματα της ψυχής του.

Κων/νος Νικολόπουλος-Καμενιανίτης
Λογοτέχνης-Συγγραφέας
τ. Άντιπ/ρος Ένωσης Ελλήνων Λογοτεχνών
Από την δημοσίευση στη «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ».
Αριθμός φύλλου 767, Φεβρουαρίου 2011

Του κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ
Προέδρου Συλλόγου Καλαβρυτινών
Πειραιώς «Η ΑΓΙΑ ΛΑΥΡΑ»

Οι Καλαβρυτινοί του Πειραιά τέλεσαν το μνημόσυνο για τον Παλαιών Πατρών Γερμανό στην Αγία Λαύρα

Την 30 Μαΐου στην Αγία Λαύρα Καλαβρύτων, έγινε μνημόσυνο για τον Παλαιών Πατρών Γερμανό· το μνημόσυνο εγένετο παρουσία 15 ιερωμένων και μοναχών προεξάρχοντος του αρχιερατικού επιτρόπου Καλαβρύτων πατρός Γ. Μπίρμπα. Παρευρέθησαν: ο Δήμαρχος Καλαβρύτων Γ. Λαζουράς, η Ένωση Καλαβρυτινών Αθήνας με τον πρόεδρο Τσενέ Σωτήριο στρατηγό, εκπρόσωποι των Καλαβρυτινών συλλόγων, Σικάγου και Νέας Υόρκης, σύσσωμη η αδελφότητα Δημητσανιτών Αθήνας, η Νίκη Τσαγαρά της εφημερίδας «Φωνή των Καλαβρυτών», ο στρατηγός Παπαδημητρόπουλος Γεώργιος, η Καράκαση Βασιλική της Ένωσης Καλαβρυτινών Αθήνας, πολλοί κάτοικοι του Σκεπαστού, ο Γ. Δημόπουλος των Καλαβρυτών, ο τέως πρόεδρος της Ενώσεως Καλαβρυτινών Αθήνας Χαρ. Παπαδημητρίου, η αντιπρόεδρος του συλλόγου Καλαβρυτινών Πειραιώς και Δημοτική σύμβουλος Χαϊδαρίου Δήμητρα Νικολακοπούλου, ο Κ. Χρονόπουλος του συλλόγου Καλαβρυτινών Πειραιώς, ο Ματθαίος Ρηγόπουλος από την Σκοτάνη, η Κ. Στάθη από την Κλειτορία και πλήθος κόσμου από Πειραιά, Αρκαδία και Καλάβρυτα. Λόγους εξεφώνησαν: ο Α. Χρονόπουλος, ο πρόεδρος και ο γ. γραμματέας της αδελφότητος Δημητσανιτών, καθηγητής Καντηλώρος και Αθ. Μαγουλιανίτης, ο Δήμαρχος Καλαβρύτων Γ. Λαζουράς και ο πατήρ Γ. Μπίρμπας. Στεφάνι κατέθεσε ο σύλλογος Καλαβρυτινών Πειραιώς και η Αδελφότητα Δημητσανιτών. ο λόγος του Αθ. Χρονόπουλου έχει ως εξής:

Ο Σύλλογος Καλαβρυτινών Πειραιώς, σε συνεργασία και με τις ευλογίες του καθηγουμένου και των Πατέρων της Ιεράς Μονής, τέλεσε σήμερα το 5ο κατά σειρά μνημόσυνο, υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του Δημητσανίτη επισκόπου και πρωτεργάτου της Εθνικής μας Επαναστάσεως του 1821 Παλαιών Πατρών Γερμανού.

Το μνημόσυνο αυτό, ως έχει συμφωνηθεί με την Ιερά Μονή, θα τελείται στο διηνεκές την 30η Μαΐου και ώρα 11.30 π.μ., που είναι ημέρα Κοιμήσεως του Ιεράρχη και τούτο υπενθυμίζεται κατ' έτος στους Καλαβρυτινούς και από την εφημερίδα «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ» του Πάνου Τσαπάρα τον οποίον και ευχαριστούμε θερμά.

Ο Σύλλογός μας, με την ανέγερση του Ανδριάντα του Επισκόπου την 23η Μαρτίου 2003 στον Πειραιά και εδώ στο φυσικό του χώρο την 25η Μαρτίου του 2006, κάλυψε το κενό του Εθνικού, Θρησκευτικού και Ιστορικού χρέους που η πολιτεία όφειλε και δυστυχώς επί 200 περίπου χρόνια δεν είχε πράξει για τον μεγάλο αυτόν Ιεράρχη και ήρωα.

Φέτος, ο σύλλογός μας με δαπάνες του και με κοπιώδη μέριμνα της Μονής ιδία, δε του Φιλτάτου καθηγουμένου κ. Φιλαρέτου, τον οποίον και ευχαριστούμε, φιλοτέχνησε σε ειδικό εκκλησιαστικό εργαστήριο της Ρωσίας, πιστό αντίγραφο του Εθνικού μας ΛΑΒΑΡΟΥ, στο οποίο ο Ιεράρχης όρκισε τους αγωνιστάς τον Μάρτιο του '21. Με το λάβαρο αυτό άρχισε φέτος η παρέλαση της 25ης Μαρτίου στον Πειραιά και θα συνεχίζεται στο μέλλον.

Ο Ιεράρχης, εδώ, υπό την σκέπη της Υπεραγίας Θεοτόκου, εκτός της ορκωμοσίας, συνέταξε και εξέδωσε την πρώτη διακήρυξη του αγώνα, αφού προηγουμένως, με ευφυή ενέργεια, ηρνήθη να μεταβεί στην Τρίπολη ως είχε διαταχθεί από την Τουρκική Διοίκηση, αλλά από την Κλειτορία, αντέταξε, στον συνοδεύοντα αυτόν Τούρκον Διοικητή των Καλαβρύτων Αρναούτογλου, ότι δεν θα πάει αυτός και οι λοιποί μοναχοί και πρόκριτοι της Αχαΐας στην Τριπολιτσά. Η άρνηση αυτή αποτελεί την πρώτη επίσημη, επαναστατική ενέργεια στον εθνικό μας χώρο.

Ο Ιεράρχης, που με προσοχή, σύνεση και αποφασιστικότητα, ενεργούσε για τον αγώνα, εάν μετέβαινε στην Τρίπολη, επανάσταση ως είναι κατανοητό, δεν θα εγένετο, τουλάχιστον τότε.

Φέτος, αμφισβητήθηκε οψίμως και περιέργως από ιδιωτικό, επιχειρηματικό κανάλι, ο αγώνας του 1821 και η προσφορά σ' αυτόν της Αγίας Λαύρας, του Παλαιών Πατρών Γερμανού και των λοιπών ηρώων.

Αγαπητοί φίλοι. Η μάθηση, αποτελεί τον υψηλότερο στόχο του ανθρώπου. Η Παιδεία είναι ο κυβερνήτης του βίου και επειδή οι αρχές αυτές είναι κατά την γνώμη μου αληθινές, πρέπει να μην ξεχνάμε πως υπάρχει μια καλή παιδεία – εκείνη που ελευθερώνει και βοηθά τον άνθρωπο να ολοκληρωθεί, σύμφωνα με τον εαυτό του και μια κακή παιδεία – εκείνη που διαστρέφει και αποστεγνώνει και συνιστά μια βιομηχανία που παράγει τους ψευτομορφωμένους και τους νεόπλουτους της μάθησης, που έχουν την ίδια κίβδηλη ευγένεια με τους νεόπλουτους του χρήματος. Είναι αυτοί που θέλησαν ανεπιτρέπτως να υποβαθμίσουν τον Κολοκοτρώνη.

Θα όφειλαν οι παρουσιαστές της εκπομπής, να

υπογραμμίσουν όλους τους παράγοντες που συνετέλεσαν στον αγώνα, δηλαδή το γεωγραφικό χώρο, τη γλώσσα, τις μνήμες του ιστορικού παρελθόντος, την ορθόδοξη πίστη, την αποφασιστικότητα και τις ηγετικές μορφές ορισμένων ανδρών, αλλά και γυναικών και ότι η δημιουργία ελληνικού ζητήματος και Φιλελληνικού ρεύματος, διεθνώς, οφείλετο στην αναπάντεχη επιβίωση επί τρία χρόνια του αγώνα για την ανεξαρτησία με μόνες αποκλειστικά τις δυνάμεις του Έθνους και με κριτήριο την πίστη στο Χριστό και της Πατρίδος την Ελευθερία.

Ο αβασάνιστος επηρεασμός, από ακραίες σύγχρονες τάσεις ισοπεδωτικής εξίσωσης μεταξύ ατόμων ή λαών, φορέων διαφορετικών αντιλήψεων και επιδράσεων, είναι επιστημονικά αβάσιμος και τούτο πέραν των άλλων, αποδεικνύεται από την άποψη, των λανθασμένα δρώντων, ότι η σφαγή της Σμύρνης, ήτο ατύχημα από συνωστισμό Ελλήνων στην παραλία.

Η επαρχία Καλαβρύτων, με την μορφολογία του εδάφους, και τα οκτώ μοναστήρια, τροφοδότες και προμαχώνες του αγώνα, ήταν ο χώρος που προσεφέρετο για την έναρξή του, αποδεικνύεται δε τούτο ενδεικτικά από τα παρακάτω. Η λαϊκή μούσα αναφέρει «σαν πας πουλί μου στον Μωρηά, σαν πάς στην Άγια Λαύρα κλπ.»

• Η ποίηση του Βαλαωρίτη αναφέρει «Στου Γερμανού το μέτωπο κρυφά γλυκοχαράζει του Γένους το ξημέρωμα».

• Η Ζωγραφική του Βρυζάκη απεικονίζει την ορκωμοσία.

• Ο λαός μας επί 200 χρόνια αναφέρεται στην Αγία Λαύρα. Δεν αποδέχεται στην συνείδησή του άλλο χώρο και άλλο Μοναστήρι για την έναρξη του αγώνα και τούτο διότι, υπήρξε Αγ. Λαύρα, υπήρξε Λάβαρο, υπήρξε Παλαιών Πατρών Γερμανός, υπήρξε Δημητσάνα που τροφοδότησε τον αγώνα με ήρωες και εθνομάρτυρες, όπως ο Πατριάρχης Γρηγόριος ο Ε΄ κ.λπ., αλλά και με μπαρούτι.

Αυτή, είναι η μόνη αλήθεια, και ό,τι και αν κάνουν, ό,τι και αν γράψουν, ό,τι και αν πουν οι ψευτοκουλτουριάρηδες, η αλήθεια δεν κάμπτεται , δεν υποτάσσεται.

Όλοι γνωρίζουμε, ότι εάν η αλήθεια κλείσει τα μάτια της, η καταστροφή ανοίγει τα δικά της και εμείς οι Καλαβρυτινοί υπηρετούμε μόνο την αλήθεια. Ο Ελληνισμός επέζησε επί χιλιετίες, το ίδιο θα γίνει και σήμερα.

Τέλος, εδώ από τον χώρο αυτό της Πνευματικής άνθησης και των εθνικών αναμνήσεων και δακρύων, τον πρώτο ελεύθερο χώρο του Έθνους, θα πρέπει να αναφωνήσουμε όλοι μαζί «ζήτω το έθνος». Και αιωνία η μνήμη αυτών που με την επιμονή και την αυτοθυσία τους ξερίζωσαν τη μακρόβια τυραννία και μας παρέδωσαν Ελεύθερη Πατρίδα.

Αγία Λαύρα Σας ευχαριστώ

Σύλλογος Καλαβρυτινών Πειραιώς «Η Αγία Λαύρα»

ΨΗΦΙΣΜΑ

Ο Σύλλογος Καλαβρυτινών Πειραιά «η αγία Λαύρα» επ' αφορμή της απόφασης του Υπουργείου Παιδείας και δια βίου μάθησης να συγχωνεύσει (ουσιαστικά κλείσει) το ιστορικό σχολείο Δημητσάνας, και λόγω των έντονων αντιδράσεων των τοπικών φορέων στην απόφαση αυτή, αισθάνεται την ανάγκη να δηλώσει με ψήφισμα τα εξής:

1. «Όπου ανοίγει ένα σχολείο κλείνει μια φυλακή» έλεγαν οι πρόγονοί μας. Ευχόμαστε ο ιστορικός του μέλλοντος να μην καταγράψει «όπου κλείνει ένα σχολείο ερημώνει ο τόπος».

2. Τα ιστορικά σχολεία όπως της Δημητσάνας, που έβγαλαν εκατοντάδες μαθητές, Πατριάρχες (Γρηγόριο Ε΄) ή Δεσπότες (Π.Π. Γερμανό) και άλλους λογίους, που είναι η γενέθλια γη αναστημάτων όπως ο μουσουργός Μητρόπουλος και πάμπολλων επιστημόνων και πετυχημένων επιχειρηματιών ή εργαζομένων, η Πολιτεία δεν τα κλείνει, αλλά τα ενισχύει αναβαθμίζοντάς τα σε πρότυπα κέντρα «δια βίου μάθησης»!!

3. Περιοχές που αποδεδειγμένως είχαν κρυφό σχολείο, ενισχυόμενο από την Μονή Φιλοσόφου δεν κλείνουν, αλλά αποτελούν αποδείξεις διαχρονικής συνέχειας του ελληνικού πολιτισμού και έθνους που επέζησε παρά τις δυσκολίες, μιας και τα πνευματικά αυτά κέντρα συμπύκνωναν την έννοια πατρίδα όταν δεν υπήρχε κράτος.

4. Περιοχές που πρωτοστάτησαν στους αγώνες του έθνους, δεν μπορούν το 2011 να στερούνται σχολείου. Το αυτό ισχύει και για τα κοντινά Λαγκάδια Γορτυνίας, την γενέθλια γη του πρωθυπουργού Δεληγιάννη.

Ο Σύλλογος Καλαβρυτινών Πειραιά «η αγία Λαύρα» συμπαρίσταται ομοφώνως και σύσσωμος στο δίκαιο αίτημα των τοπικών φορέων και των κατοίκων της περιοχής και ζητεί με το παρόν από το αρμόδιο υπουργειο να αναθεωρήσει την απόφασή του.

Ο Πρόεδρος και το Δ.Σ.
Αθ. Χρονόπουλος

Του κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΙΛΤ. ΚΟΣΜΑ
Δικηγόρου παρ' Αρείω Πάγω
προέδρου της Παγκαλαβρυτινής Ένωσης

ΒΑΡΥ ΤΟ ΠΕΝΘΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΗΜΙΑ ΤΟΥ ΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΤΗΣ Ι.Μ. ΑΓΙΑΣ ΛΑΥΡΑΣ, ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗ π. ΦΙΛΑΡΕΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΕΚΟΙΜΗΘΗ ΣΤΙΣ 29 ΙΟΥΝΙΟΥ 2011

Το πρωινό της 29ης Ιουνίου 2011 οι καμπάνες της Ι.Μ. Αγίας Λαύρας δεν χτύπησαν χαρμόσυνα για να αναγγείλουν γιορτή ή επέτειο, αλλά πένθιμα, για να διαλαλήσουν σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της γης την εκδημία του Μακαριστού πλέον και αείμνηστου Ηγουμένου του Ιστορικού Μοναστηριού, Αρχιμανδρίτη π. Φιλάρετου Κωνσταντακόπουλου, που απεβίωσε στο Νοσοκομείο. Η θλιβερή είδηση συντάραξε όχι μόνο τους κατοίκους της τέως επαρχίας Καλαβρύτων (νέου διευρυμένου Δήμου Καλαβρύτων), και όσους κατάγονται από αυτήν και διαμένουν στην χώρα μας ή στο εξωτερικό, αλλά και όσους ανά το Πανελλήνιο έχουν γνώση του Μοναστηριού, της ιστορικότητάς του και της προσωπικότητας του εκλιπόντος. Επειδή η επικοινωνία με την Αδελφότητα των Μοναχών της Μονής ή με τα γραφεία της Μητροπόλεως Καλαβρύτων και Αιγιαλείας ήταν, λόγω της αναστάτωσης εκ του θλιβερού γεγονότος, δύσκολη, τα τηλέφωνα καί των μελών του Δ.Σ. της Παγκαλαβρυτινής Ένωσης κυριολεκτικά έσπασαν και όλοι, ιδιαίτερα οι απόδημοι συμπατριώτες μας, διετύπωναν ένα καταθλιπτικό 'γιατί' και ρωτούσαν για τις λεπτομέρειες της κηδείας.

Το Δ.Σ. της Παγκαλαβρυτινής Ένωσης (Π.Ε.) με το άγγελμα του αδόκητου θανάτου του Ηγουμένου συνήλθε έκτακτα την ίδια ημέρα, μετά από πρόσκληση του προέδρου, και εξέδωκε ψήφισμα, με το οποίο αποφάσισε ομόφωνα να εκφράσει τη βαθιά του θλίψη για την απώλεια του θεματοφύλακα της Ι.Μ. Αγίας Λαύρας και του Ιστορικού Λαβάρου, που αποτελούν την Κιβωτό της Εθνικής μας υπόστασης και παρακαταθήκης, να απευθύνει τα θερμά και ειλικρινή συλλυπητήρια στην Αδελφότητα των Μοναχών της Μονής και στους γονείς και αδέλφια του, να παραστεί το Δ.Σ. στην κηδεία του, να επιδοθεί το ψήφισμα στην Αδελφότητα και στην πατρική οικογένεια του εκλιπόντος και να δημοσιευθεί στον Τύπο, να αναγνώσει το ψήφισμα ο πρόεδρος του Δ.Σ. της Π.Ε. και να εκφωνήσει επικήδειο λόγο κατά τη διάρκεια της νεκρώσιμης ακολουθίας.

Η εξόδιος ακολουθία τελέστηκε στο Καθολικό της Ιστορικής Μονής στις 12.00' η ώρα της 1η Ιουλίου 2011, χοροστάτησαν ο Μητροπολίτης Καλαβρύτων και Αιγιαλείας κ.κ. Αμβρόσιος και ο Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος, συλλειτούργησαν πολλοί Επίσκοποι και Ηγούμενοι Ιερών Μονών από όλη τη χώρα, συμμετείχαν στην τελετή όλοι οι Ιερείς της οικείας Μητροπόλεως και από άλλες Μητροπόλεις, παρέστησαν οι αρχές, πρόεδροι και εκπρόσωποι Φορέων, Συλλόγων, Σωματείων και Οργανώσεων και πάρα πολύς κόσμος και απηύθυναν επικήδειους λόγους οι Μητροπολίτες Πατρών και Καλαβρύτων, ο Δήμαρχος Καλαβρύτων, ο πρόεδρος της Παγκαλαβρυτινής Ένωσης και ο Αντιδήμαρχος του Δήμου Τριφυλλίας, απ' όπου καταγόταν ο αείμνηστος π. Φιλάρετος.

Ο πρόεδρος της Παγκαλαβρυτινής Ένωσης Γεώργιος Κοσμάς εκφώνησε τον παρακάτω επικήδειο λόγο:

«- Σεβασμιότατε Άγιε Καλαβρύτων και Αιγιαλείας
- Σεβασμιότατοι Άγιοι Αρχιερείς
- Τίμιο Πρεσβυτέριο
- Εντιμότατοι Άρχοντες
- Πενθηφορούσα ομήγυρις

Ποιός περίμενε ότι θα ευρισκόμεθα, προ τοιούτου θεάματος;

Ποιός εφαντάζετο ότι ο πλήρης ζωής, σφρίγους και δραστηριότητας εξαιρετικής, Ηγούμενος, θα έπιπτε τόσο σύντομα και νεκρός σήμερα προ ημών θα έκειτο;

Ποιός κεραυνός έριψεν την υψίκομον του Φιλάρετου δρυν;

Ο ήρωας των μεγάλων έργων ηττήθη υπό του θανάτου και ο δημιουργός της τόσης πολυκλήτου δράσεως και εξόχου δραστηριότητος, εξέλιπεν.

Έπεσε ως ήρωας. Ο ήρωας της Ιστορικής Ιεράς Μονής Αγίας Λαύρας, Ηγούμενος Φιλάρετος. Της κιβωτού αυτής της Ορθοδοξίας και φύλακας του Ιστορικού Λαβάρου, κάτωθι του οποίου ορκίσθηκαν οι

πρώτοι Αγωνιστές της Επανάστασης του 1821. Κτυπήθηκε από την επάρατη νόσο, νικήθηκε «ως σάρκα φορών». Δε νικήθηκε όμως ως Ηγούμενος, ως κληρικός ως πρώτος της ενδόξου Μονής.

Μέγα το κενόν, μεγάλη η απώλεια, το χάσμα φοβερό. Αλλά αγαπητοί «ως τω Κυρίω έδοξεν» εμείς πρέπει να υποταχθούμε εις την Θείαν Βουλήν.

Και επειδή είδε ο Κύριος, ότι πολλά τα έργα του εκλιπόντος, δια των οποίων δοξάσθηκε το όνομά του στους ανθρώπους, τον κάλεσε. Τον φώναξε βιαστικά και αιφνίδια, όπως βιαστικός και θυελλώδης, ήταν σε όλες τις ενέργειές του ο αείμνηστος Ηγούμενος.

Εδώ βεβαιώθηκε το λεχθέν δια του Πνεύματος: «Πορεύεται ίνα αναπαύσηται εκ των κόπων αυτού, τα δε έργα ακολουθεί αυτώ».

Ο Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Αγίας Λαύρας Αρχιμανδρίτης Φιλάρετος Κωνσταντακόπουλος, γεννήθηκε στο Κρυονέρι Τριφυλλίας Μεσσηνίας στις 3 Ιανουαρίου 1956. Μετά τη βασική εκπαίδευση στο χωριό, φοίτησε στο εξατάξιο Γυμνάσιο Κοπανακίου. Στη συνέχεια φοίτησε στο Εκκλησιαστικό Φροντιστήριο της Ριζαρείου Σχολής Αθηνών. Στις 28 Σεπτεμβρίου 1975 εκάρη Μοναχός στην Αγία Λαύρα. Στις 27 Μαρτίου 1976 χειροτονήθηκε Διάκονος στον Μητροπολιτικό Ναό του Αγίου Δημητρίου Ελασσώνας. Υπηρέτησε στον παραπάνω ναό και στο ναό Αγίου Βασιλείου στο Πολύγωνο στην Αθήνα. Στις 10 Απριλίου 1983 χειροτονήθηκε στον ως άνω ναό πρεσβύτερος και προεχειρίσθη σε Αρχιμανδρίτη υπό του Μητροπολίτου Ελασσώνας Σεβαστιανού. Από τον ίδιο Μητροπολίτη διορίσθηκε ως πρωτοσυγγελεύων της Ιεράς Μητροπόλεως Ελασσώνας και υπηρέτησε ως εφημέριος στο Μητροπολιτικό ναό.

Στις 8 Ιανουαρίου 1985 μετατέθηκε ως εφημέριος στο Μετόχι της Αγίας Λαύρας, Άγιο Αλέξιο Πατρών. Στις 18 Οκτωβρίου 1993 εκλέχτηκε Ηγούμενος της Αγίας Λαύρας.

Τον Δεκέμβριο του ιδίου έτους 1993 ενεθρονίσθη ως Ηγούμενος της Αγίας Λαύρας υπό του Μητροπολίτου Καλαβρύτων και Αιγιαλείας κ.κ. Αμβροσίου και άλλων Μητροπολιτών, Ηγουμένων και Μοναχών άλλων Μονών, πολιτικών και άλλων αρχών και πλήθους κόσμου.

Από τη στιγμή που ανέλαβε ως Ηγούμενος στην Ιερά Μονή της Αγίας Λαύρας, η Μονή αναζωογονήθηκε σε όλα τα επίπεδα. Στο πνευματικό, στο επίπεδο της λειτουργίας, στο πεδίο των υποχρεώσεων της Μονής, όπως εκδηλώσεις, επέτειοι, εορτές, αλλά το κυριότερο σε συνεργασία με τον τότε Δήμαρχο Καλαβρύτων αείμνηστο Πάνο Πόλκα και με άλλους Φορείς, επέτυχε μέσω της Ένωσης Ελληνικών Τραπεζών τη χρηματοδότηση με ένα τεράστιο χρηματικό ποσό για την ανακατασκευή τόσο ολόκληρης της Μονής, όσο και του Ιστορικού Ναού της ορκωμοσίας των Αγωνιστών του 1821. Αυτό το έκανε πράξη με καθημερινή προσπάθεια και παρακολούθηση στο συντονισμό, στην ποιότητα και γενικά στην υλοποίηση των εργασιών. Αποτέλεσμα των ενεργειών του είναι η Αγία Λαύρα του σήμερα, που είναι ξεχωριστή και καλύτερη απ' ό,τι ήταν πριν από 18 χρόνια, που ανέλαβε ως Ηγούμενος. Πρωτοστάτησε επίσης και ενέκρινε τις προσπάθειες της Αδελφότητας των απανταχού Φιλιωτών και του Ομίλου Αποκατάστασης των Ζημιών της Ιεράς Μονής Αγίου Αθανασίου Φιλίων, που είναι μετόχι της Αγίας Λαύρας, με συνέπεια να αξιοποιηθεί και το Μοναστήρι αυτό και να αποφευχθεί η επαπειλούμενη κατάρρευσή του. Ο Ηγούμενος Φιλάρετος απετέλεσε μια ξεχωριστή προσωπικότητα στην κοινωνία ολόκληρης της πρώην επαρχίας Καλαβρύτων, καταξιώθηκε από αυτήν και ήταν πολύ αγαπητός από όλους.

Η Παγκαλαβρυτινή Ένωση λαβούσα υπόψιν όλα τα παραπάνω, αλλά και την έντονη και διαρκή προσπάθεια και συμπόρευσή του μαζί μας, για την αποκατάσταση της ιστορικής αλήθειας, δεδομένου ότι διάφοροι ανιστόρητοι και ψευδεπίγραφοι καθηγητίσκοι της συμφοράς, τα τελευταία χρόνια προσπάθησαν να διαστρεβλώσουν την ιστορική αλήθεια και να αμφισβητήσουν το αποδεδειγμένο γεγονός του πρωταρχικού ρόλου της Αγίας Λαύρας και της περιοχής των Καλαβρύτων στον Αγώνα της Παλιγγενεσίας, σε ένδειξη ελάχιστης τιμής και ευγνωμοσύνης τον τιμήσαμε στην Αθήνα κατά τον εορτασμό της Επετείου των 190 χρόνων από την έναρξη της Επανάστασης του 1821.

Σεβαστέ μας και αείμνηστε πλέον τετιμημένε Ηγούμενε,

Ευχόμαστε την εξ ύψους παρηγορία στους Αδελφούς Μοναχούς, με τους οποίους συμπορεύθηκες, αλλά και στους γονείς και αδέλφια σου. Καλούμεθα όλοι προ της Σεπτής Σωρού σου να σου απευθύνουμε το τελευταίο αντίο και να σου δώσουμε τον τελευταίο ασπασμό. Να λάβουμε την ευχή σου για τελευταία φορά και Εσύ δεν θα ξεχάσεις, πορευόμενος προς τον Ουράνιο Πατέρα να τον παρακαλέσεις να φωτίσει τη βαρυαλγούσα αδελφότητα να εκλέξει έναν άξιο συνεχιστή σου. Για να ανέβει στο θρόνο της Ιστορικής Μονής και να παραλάβει το πηδάλιο αυτής, έχοντας πάντα εσένα ως πυξίδα και οδηγό.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα του Κοιμητηρίου της Αγίας Λαύρας, που σε λίγο θα σε σκεπάσει. Αιωνία σου η μνήμη».

Αγία Λαύρα 1η Ιουλίου 2011

ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΜΕΛΕΤΕΣ ΠΟΥ ΜΑΣ ΕΧΟΥΝ ΑΠΟΣΤΑΛΕΙ

1. Ραζή, Ν., et al., Μοναχισμός - Ιερωσύνη και Ιατρική, Εκδ. «Βιβλίο και Εικόνα», Ιερά Μητρόπολις Καλαβρύτων και Αιγιαλείας, Αίγιο 2010, σσ. 108. Είναι ένα καλογραμμένο βιβλίο που δείχνει την «αρμονική συμπόρευση μεταξύ της χριστιανικής πίστεως και της ιατρικής επιστήμης».

2. Βερύκιου, Δ., π. Σπυρίδων Χριστόπουλος: Πενήντα Χρόνια Ιερατικής Διακονίας, Αθήνα 2011, σσ. 128.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΠΟΥ ΜΑΣ ΕΣΤΕΙΛΑΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

1. Ιωάννης Αναγνωστόπουλος, πρόεδρος του ιδρύματος προασπίσεως ηθικών και πνευματικών αξιών:

α) Πρόσκλησις δια την εορτήν του Αγίου Νέου Οσιομάρτυρος Παύλου του εξ Αροανίας εις την Αροανίαν Καλαβρύτων.

β) Πορεία του τάματος του Έθνους. Διευκρινίζει ότι δεν πρόκειται για το τάμα του Έθνους του Παπαδόπουλου, αλλά για το τάμα των ηρώων της Εθνικής μας παλιγγενεσίας.

γ) Εξελίξεις στην πορεία του τάματος του Έθνους.

δ) 29 Μαΐου 1453: Η πόλις εάλω

3) Τιμητική Διάκρισις-Βράβευσις του ταπεινού, ευλαβούς και δραστηρίου Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βελεστίνου κ.κ. Δαμασκηνού, την 19.6.2011.

2. Θεμιστοκλής Ροδάκης (από τη Ν. Αφρική). Στήν τρισέλιδη επιστολή του προσπαθεί να ερμηνεύσει με το δικό του τρόπο την παροιμία «εμπάτε σκύλοι αλέστε κι αλεστικά μη δίνετε».

Από την εορτή του αγίου Παύλου του νεομάρτυρος στο Σοποτό.
Διακρίνονται οι κ.κ. Γ. Λαζουράς, Ιωάννης Αναγνωστόπουλος, Γ. Κοσμάς, Κ. Νικολόπουλος-Καμενιανίτης και ο Κ. Κατσιάρης.

Από τη Δοξολογία που ετελέσθη στο Μέγα Σπήλαιο.

Ο ομιλητής κ. Δ. Σταθακόπουλος κρατώντας τον τιμητικό πάπυρο που του απενεμήθη από την Π.Ε.

Από τις εορταστικές εκδηλώσεις της Π.Ε. στο Μέγα Σπήλαιο.

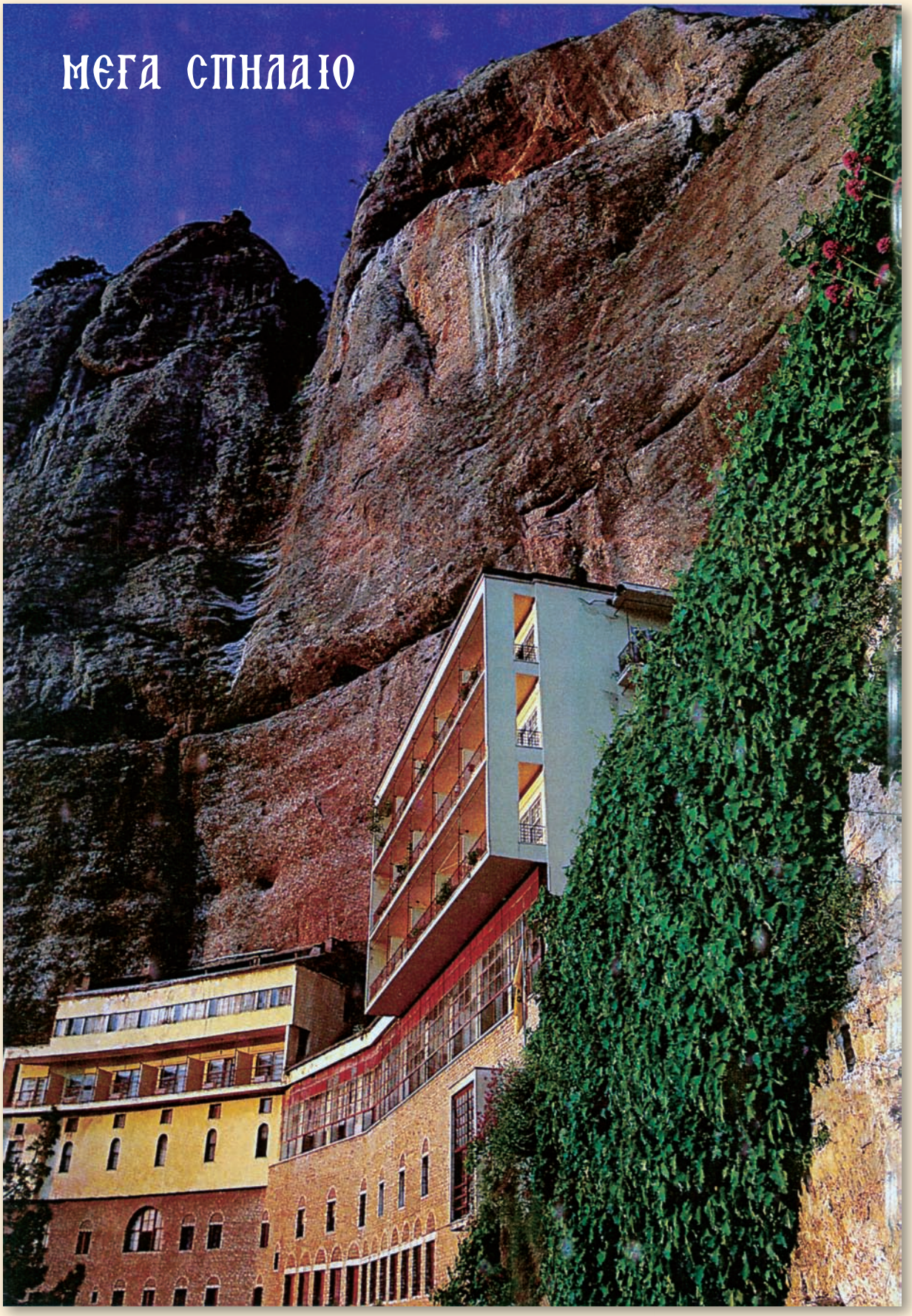
МЕГА СПИЛАЮ